Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 236
Marţi 31 iulie 1956

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

Oameni ai muncii din agricultură! Folosiţi din plin în fiecare ceas din timpul prielnic toate mijloacele de muncă, în vederea terminării grabnice a secerişului. Nu lăsaţi recolta pe cîmp! Căraţi-o cît mai repede la arii şi depozitaţi-o bine în stoguri şi şire! Depuneţi toate eforturile pentru a micşora decalajul creat între seceriş şi treieriş. Treieraţi zilnic cu fiecare batoză o cantitate cît mai mare de boabe.

Ţărani muncitori! Uniţi-vă în cete, ajutaţi-vă reciproc cu braţe de muncă şi atelaje la căratul recoltei de pe cîmp şi la treieriş. Printr-o bună organizare a muncii pe arii, asiguraţi alimentarea rapidă şi fără întrerupere a batozelor cu snopi, scurtînd astfel durata treierişului. Puneţi la adăpost de orice pierderi pîinea pentru care aţi muncit un an întreg!

R E Z O L U Ţ I A

şedinţei plenare a C. C. al P. M. R. din 16-17 iulie a. c. cu privire la măsurile pentru realizarea sarcinilor stabilite de Congresul al II-lea al partidului în domeniul transformării socialiste a agriculturii

I

Şedinţa plenară a C.C. al P.M.R., analizînd munca politică şi organizatorică desfăşurată de partid pentru realizarea sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. cu privire la transformarea socialistă a agriculturii, constată că hotărîrile Congresului au devenit un program de muncă pentru toate organele şi organizaţiile de partid şi au dat un puternic avînt activităţii creatoare a maselor largi ale poporului muncitor în opera de construire a socialismului.

Din decembrie 1955 pînă la sfîrşitul lunii iunie 1956, numărul gospodăriilor colective şi întovărăşirilor agricole a crescut de la 6.325 la 9.436; numărul familiilor de ţărani muncitori intrate în această perioadă în unităţile socialiste nou create şi în cele existente este de 195.240, ceea ce reprezintă o creştere cu 51% a numărului total al familiilor din gospodării colective şi întovărăşiri agricole; suprafaţa agricolă a gospodăriilor colective şi întovărăşirilor a crescut cu peste 383.500 hectare, adică cu 29%. În numai şase luni după Congres, sectorul cooperatist-socialist din agricultură a sporit, ca număr de familii, mai mult decît în perioada 1953-1955, iar suprafaţa adusă de ţăranii muncitori în gospodării colective şi întovărăşiri este aproape egală cu aceea adusă în decurs de trei ani. Aceste rezultate demonstrează justeţea aprecierii date de Congres, care a arătat că poziţiile puternice cucerite de construcţia socialistă la sate deschid perspectivele înaintării într-un ritm mai accelerat pe calea transformării socialiste a agriculturii, astfel ca la sfîrşitul celui de-al doilea cincinal sectorul socialist să furnizeze 60-70% din producţia agricolă marfă.

Sectorul socialist din agricultură reprezintă astăzi 29,3% din întreaga suprafaţă arabilă sau 37,1% din întreaga suprafaţă agricolă a ţării. Sectorul cooperatist-socialist cuprinde la sfîrşitul primului semestru al anului 1956 un număr de 577.239 familii de ţărani muncitori care s-au unit, pe baza liberului lor consimţămînt, în gospodării colective şi întovărăşiri agricole, totalizînd o suprafaţă de 1.703.547 hectare teren agricol; 21,5% din numărul total al gospodăriilor ţăranilor muncitori fac parte din diferite forme de cooperare în producţia agricolă.

Gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole se întăresc continuu, din punct de vedere economic şi organizatoric, veniturile obţinute de colectivişti şi de întovărăşiţi întrec, în cele mai multe locuri, veniturile ţăranilor muncitori individuali, dovedind în practică superioritatea formelor socialiste de producţie agricolă faţă de gospodăriile ţărăneşti individuale. În anul 1955, un număr de 268 gospodării colective au obţinut recolte medii de peste 3.000 kg. porumb la hectar, iar numeroase alte gospodării colective au obţinut recolte mari la toate culturile. Astfel, de pildă, gospodăria colectivă din comuna Ţibucanii de Sus, regiunea Bacău, a obţinut la ha. 3 006 kg. grîu, 2.787 kg orz, 25 040 kg. cartofi etc.; gospodăria colectivă din comuna Cuza Vodă, regiunea Bucureşti a obţinut 5 480 kg. orz la hectar.

În gospodăriile agricole colective valoarea producţiei globale, calculată pe suta de hectare teren agricol, a crescut în anul 1955 cu 27% faţă de anul 1951; producţia-marfă furnizată de gospodării colective a crescut, în aceeaşi perioadă, cu aproape 24%.

În anul 1955 participarea sectorului socialist din agricultură la producţia agricolă-marfă a fost de cca. 24%. Contribuţia sectorului socialist din agricultură la fondul centralizat al statului, la principalele cereale, — grîu, porumb, orz, ovăz, secară — din recolta anului 1955, este de 23,9%, din care sectorul de stat 7,8%, iar sectorul cooperatist 16,1%. În cifrele privind sectorul de stat nu este cuprinsă producţia de porumb, ovăz şi orz a gospodăriilor agricole de stat valorificată de către gospodăriile de stat pe calea creşterii animalelor.

Din cele de mai sus reiese că sectorul socialist din agricultură, deşi dă aproape un sfert din producţia agricolă-marfă şi din fondul centralizat de cereale al statului, contribuţia sa de cereale-marfă nu este pe măsura posibilităţilor pe care le are. Este necesar să se ia o serie de măsuri pentru sporirea producţiei-marfă a sectorului socialist din agricultură. O atenţie specială trebuie dată sporirii producţiei de cereale (grîu şi porumb) la gospodăriile agricole de stat şi creşterii contribuţiei lor la fondul centralizat de cereale al statului.

Totodată, rezultă că aproximativ trei sferturi din mărfurile agricole vegetale şi animale provin din gospodăriile ţărăneşti individuale. Concomitent cu intensificarea ritmului de transformare socialistă a agriculturii, organele de partid şi de stat trebuie să continue a sprijini ţărănimea muncitoare cu gospodărie individuală şi a o cointeresa în sporirea producţiei agricole.

După cum a arătat Congresul al II-lea al partidului, construcţia socialistă la sate a rămas în urmă faţă de dezvoltarea industriei socialiste şi faţă de posibilităţile existente. Principalul motiv constă în faptul că nu s-a mers consecvent pe linia trasată de plenara din martie 1949 a C.C. al P.M.R., care a indicat să se folosească în munca pentru construirea socialismului la sate forme din cele mai diverse de cooperare în muncă, începînd cu forme din cele mai simple şi mai accesibile maselor largi ale ţărănimii muncitoare.

În acelaşi timp, o serie de organe şi organizaţii de partid au lăsat ca lucrurile „să meargă de la sine", au neglijat munca politică de masă pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Este deosebit de valoroasă iniţiativa Comitetului regional de partid Constanţa care, imediat după Congres, a trecut la studierea condiţiilor şi posibilităţilor regiunii şi a elaborat un program realist de măsuri privind terminarea transformării socialiste a agriculturii în regiune, în linii mari, pînă în anul 1958.

Plenara cere tuturor comitetelor regionale de partid să studieze experienţa şi rezultatele obţinute de regiunea Constanţa, să ia măsuri pentru aplicarea în practică a acestei experienţe şi, ţinînd seama de particularităţile locale şi de posibilităţile existente în fiecare comună, raion, regiune, să intensifice munca politică şi organizatorică pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Plenara subliniază cu toată hotărîrea datoria tuturor organelor de partid şi de stat, a lucrătorilor din agricultură de a duce o **muncă sistematică şi perseverentă, de zi cu zi, pentru întărirea mai departe a gospodăriilor colective şi întovărăşirilor agricole din punct de vedere economico-organizatoric şi pentru crearea de noi gospodării colective şi întovărăşiri agricole.**

II

1. În interesul consolidării continue economico-organizatorice a gospodăriilor agricole colective şi al lărgirii lor, plenara C. C. al P.M.R. recomandă gospodăriilor agricole colective următoarele modificări şi complectări la statutul-model al gospodăriilor colective, ţinînd seama de experienţa dobîndită timp de patru ani în aplicarea statutului-model.

a) În statutul model se prevede că fiecărei gospodării ţărăneşti care a intrat în gospodăria colectivă i se lasă în folosinţă personală o parcelă de pămînt pentru curte, grădină sau livadă, în suprafaţă de 20—30 ari, afară de suprafaţa ocupată de construcţii. Plenara recomandă să se modifice această prevedere din statutul gospodăriei colective în sensul că lotul destinat pentru grădină sau livadă, în limitele prevăzute de statut, se lasă în folosinţă personală, iar **casa de locuit, construcţiile gospodăreşti, precum şi terenul aferent lor, se lasă în proprietatea personală a fiecărei gospodării ţărăneşti care a intrat în gospodăria colectivă.**

Noilor căsătoriţi şi colectiviştilor care la intrarea în gospodărie nu au avut pămînt să li se acorde, cu drept de folosinţă, teren pentru casa de locuit şi construcţii gospodăreşti, precum şi teren pentru grădină sau livadă, în limitele prevăzute de statut. Cu aprobarea adunării generale a gospodăriei colective, ei vor avea dreptul să răscumpere terenul pentru casa de locuit şi pentru construcţii gospodăreşti; suma provenită din răscumpărare va intra în fondul de bază al gospodăriei colective.

b) Prevederea din statutul-model potrivit căreia membrii gospodăriei colective pot primi, pentru munca depusă, avansuri în bani în cursul anului, a dus în numeroase gospodării colective la practica de a se repartiza venituri băneşti numai odată pe an.

Pentru a se satisface nevoile băneşti din tot cursul anului ale colectiviştilor, plenara recomandă ca statutul gospodăriei colective să prevadă **obligativitatea de a se repartiza avansuri băneşti lunar sau cel mai tîrziu trimestrial, pînă la 50% din veniturile** băneşti ce li se cuvin pentru munca depusă.

Pentru a asigura venituri din ce în ce mai mari se recomandă gospodăriilor colective să lărgească sau să creeze grădini de legume, crescătorii de păsări, stupării, crescătorii de porci, de vaci pentru lapte şi alte ramuri de producţie care oferă posibilitatea unei valorificări permanente în tot cursul anului sau în cea mai mare parte din an.

Se recomandă gospodăriilor colective ca din producţia lor globală să valorifice o parte cît mai mare în comun, mai ales prin organizaţiile economice de stat şi prin cooperativele de consum.

c) Pentru a se asigura bătrîneţea colectiviştilor şi a se veni în ajutorul celor inapţi sau cu capacitate redusă de muncă, se recomandă ca fondul de ajutorare pentru bătrîni, invalizi, persoane care temporar au pierdut capacitatea de lucru, familii ale ostaşilor cu posibilităţi restrînse de muncă, întreţinerea creşelor şi orfanilor, să fie sporit de la maximum 2% la maximum 4% din valoarea brută a producţiei (în natură şi în bani). De asemenea se recomandă ca în statutul-model să se prevadă ca membrilor gospodăriei care, din cauza bătrîneţii sau a invalidităţii, au o capacitate redusă de muncă, să li se repartizeze munca în raport cu capacitatea lor de a munci, urmînd ca, pe baza hotărîrii adunării generale, să li se acorde un sprijin material din fondul de ajutorare.

2. În zonele specifice creşterii animalelor, organele de partid şi de stat trebuie să desfăşoare muncă politică şi organizatorică pentru **organizarea de gospodării colective a căror ramură principală de producţie este creşterea de animale**. Este necesar ca, în scurt timp, să se elaboreze un proiect de statut-model care să fie adaptat la condiţiile concrete ale gospodăriei colective pentru creşterea animalelor.

3. Acolo unde principala ramură de producţie este pescuitul să se creeze gospodării colective pescăreşti cărora să li se atribuie în folosinţă veşnică bălţi şi perimetre de pescuit.

Gospodăriile colective din comunele de pe malul Dunării, din regiuni de baltă şi de pe malul Mării Negre trebuie îndrumate şi sprijinite să organizeze brigăzi de pescuit şi să se specializeze în această ramură de producţie.

Gospodăriile colective vor valorifica peştele prin organizaţiile economice de stat.

4. Pentru dezvoltarea avutului obştesc şi mai ales pentru dezvoltarea creşterii animalelor proprietate obştească, trebuie sprijinită iniţiativa gospodăriilor colective de a face construcţii gospodăreşti (grajduri, saivane etc.), folosind la maximum materialele locale. Gospodăriile colective trebuie îndrumate spre construcţii ieftine, bazate pe folosirea pe scară cît mai largă a materialelor locale de construcţie.

Întreprinderile de industrie locală trebuie să identifice sursele locale de materiale de construcţie şi să confecţioneze materiale de construcţii necesare gospodăriilor agricole colective, întovărăşirilor agricole şi cooperativelor de producţie agricolă.

5. Trebuie acordată o mare atenţie sprijinirii şi îndrumării gospodăriilor colective în probleme concrete de organizare şi retribuire a muncii pe baza cointeresării materiale a colectiviştilor la îndeplinirea în bune condiţii a muncilor agricole.

Consiliile de conducere ale gospodăriilor colective, colectiviştii, precum şi organele de partid şi de stat trebuie să respecte pe deplin prevederile statutului şi democraţia internă a gospodăriei colective.

6. Plenara recomandă să se reducă la minimum numărul de zile-muncă cheltuite pentru munci administrative. O însemnătate deosebită are îndeplinirea, de către toţi colectiviştii, a numărului de zile-muncă prevăzute ca obligatorii de către adunarea generală a gospodăriei colective.

7. Pentru a asigura o justă dezvoltare multilaterală a gospodăriilor colective, Ministerul Agriculturii trebuie să treacă, în timpul cel mai scurt posibil, la **organizarea teritoriului gospodăriilor colective, pe baza zonării producţiei agricole.**

Toate acestea trebuie să ducă la o ridicare serioasă a productivităţii muncii colectiviştilor şi la sporirea producţiei agricole — sursă principală a creşterii veniturilor obşteşti ale gospodăriei şi a bunei stări materiale a colectiviştilor.

III

Plenara cere tuturor organelor de partid şi de stat să se preocupe îndeaproape de consolidarea şi dezvoltarea întovărăşirilor agricole existente şi crearea de noi întovărăşiri.

Una din problemele importante care se pune este stimularea interesului ţăranului muncitor de **a aduce în întovărăşire întreaga suprafaţă de teren de care dispune şi a executa în comun lucrările agricole**; aceasta permite folosirea mai deplină a tractoarelor, efectuarea la timp şi în bune condiţii a lucrărilor agricole prin ajutorul reciproc în muncă al întovărăşiţilor, aplicarea unor măsuri agrotehnice avansate şi deci obţinerea unor recolte mai mari.

Popularizînd realizările de pînă acum ale întovărăşirilor agricole, trebuie să desfăşurăm o largă muncă politică pentru îmbunătăţirea activităţii lor de producţie şi organizatorice, să extindem experienţa obţinută de întovărăşirile care îndeplinesc în comun muncile agricole şi să organizăm schimb de experienţă între întovărăşiri.

În vederea întăririi şi dezvoltării economice a întovărăşirilor agricole, o atenţie deosebită trebuie dată **creării şi dezvoltării fondului obştesc.** Inventarul şi construcţiile proprietate obştească sînt un mijloc deosebit de puternic pentru dezvoltarea multilaterală a producţiei întovărăşirii, pentru sporirea veniturilor în bani şi produse ale întovărăşiţilor şi pentru dezvoltarea întovărăşirii spre forme mai înalte de cooperare în producţia agricolă.

IV

Plenara constată că în procesul de dezvoltare a întovărăşirilor agricole au apărut, în unele locuri, în cadrul întovărăşirilor în care membrii efectuează toate muncile în comun — forme de îmbinare a repartizării veniturilor după suprafaţa de teren, atelajele şi utilajul aduse în întovărăşire, cu repartizarea veniturilor după munca depusă; asemenea întovărăşiri agricole sînt o formă a cooperativei agricole de producţie, în care cooperatorul primeşte rentă pentru pămîntul adus în întovărăşire.

Astfel, de pildă, la întovărăşirea agricolă „Drum Nou" din comuna Corabia, regiunea Craiova, adunarea generală a stabilit pentru fiecare întovărăşit volumul de lucrări ce trebuie să le efectueze în raport cu suprafaţa şi felul culturilor; dacă efectuează un volum mai mic de lucrări, i se reţine, la repartizarea produselor, cantitatea corespunzătoare muncilor neefectuate; dacă efectuează un volum mai mare de lucrări, primeşte în plus cantitatea de produse corespunzătoare. Astfel, repartizarea produselor se face ţinîndu-se seama de munca depusă şi de suprafaţa adusă în întovărăşire.

Întovărăşiri agricole în care repartizarea veniturilor se face după munca depusă, după atelajele şi pămîntul adus în întovărăşire, s-au creat şi în alte regiuni ale ţării. Organele de partid şi de stat au datoria să le sprijine pentru ca, pe măsura creşterii fondului lor comun şi a cointeresării materiale la dezvoltarea avutului obştesc, ele să treacă printr-un proces de transformare treptată spre gospodăria agricolă colectivă.

Plenara consideră valoroasă experienţa de pînă acum a întovărăşirilor care repartizează veniturile după munca depusă şi după suprafaţa de teren, căci ele cointeresează mai mult pe ţăranul mijlocaş de a trece pe drumul agriculturii socialiste.

Ţinînd seama de propunerile făcute de numeroşi ţărani muncitori din mai multe părţi ale ţării, plenara recomandă ca în raioanele şi comunele în care majoritatea ţăranilor muncitori nu fac parte din gospodării agricole colective şi unde este un număr mare de mijlocaşi — mai ales proprietari de animale, vii şi livezi — organele de partid şi de stat să stimuleze şi să sprijine crearea de cooperative agricole de producţie cu rentă, în care repartizarea veniturilor să se facă după munca depusă, precum şi după suprafaţa, calitatea şi modul de folosinţă a terenului adus în cooperativă. Adunarea generală a cooperativei urmează a stabili cît din venituri se repartizează după munca depusă şi cît pentru rentă; se recomandă ca partea cea mai mare din venituri să se repartizeze după munca depusă.

La intrarea în cooperativa agricolă de producţie — cu rentă — ţăranilor muncitori care vor aduce vite, maşini şi atelaj agricol li se vor evalua aceste bunuri; o parte din valoarea acestor bunuri va constitui participarea obligatorie la formarea fondului de bază al cooperativei, iar restul va fi răscumpărat, plătindu-se cooperatorului, de către cooperativa agricolă de producţie, contravaloarea cuvenită, în timp de cel mult 6 ani. Mărimea părţii sociale ce trebuie adusă de fiecare cooperator se va stabili de adunarea generală.

Pe măsura creării de cooperative agricole de producţie cu rentă, ele vor trebui sprijinite în vederea întăririi lor economico-organizatorice, creşterii avutului obştesc provenit din munca comună şi dezvoltării lor spre forma superioară de cooperaţie în producţia agricolă.

V

Ca urmare a aplicării politicii partidului la sate, definită de plenara din martie 1949, alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare s-a întărit, masele largi ale ţărănimii muncitoare urmează cu încredere politica partidului şi guvernului.

1. Partidul nostru va continua şi de acum înainte politica de sprijinire şi cointeresare a ţăranilor muncitori cu gospodării individuale, astfel ca în propriul lor interes şi în interesul ţării să poată munci mai bine pămînturile lor, în vederea sporirii producţiei agricole şi a ridicării nivelului lor de trai material şi cultural. Scopul politicii de cointeresare materială este creşterea producţiei agricole-marfă, întărirea continuă a alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare şi stimularea ţărănimii muncitoare de a trece pe drumul agriculturii socialiste, pe baza interesului ei material şi a liberului ei consimţămînt.

2. În ce priveşte gospodăriile chiabureşti, plenara constată că în urma politicii de îngrădire, precum şi a fărîmiţării naturale a proprietăţii agricole, numărul gospodăriilor chiabureşti s-a micşorat în perioada scursă de la plenara din martie 1949. Totodată, numeroase gospodării chiabureşti existente nu participă la producţia agricolă globală şi la producţia agricolă-marfă corespunzător cu suprafaţa şi posibilităţile lor. În parte din cauză că unele organe de partid şi de stat, în aplicarea politicii de îngrădire, nu ţin seama de faptul că şi gospodăriile chiabureşti trebuie să aibă interesul material de a spori producţia la hectar şi producţia agricolă-marfă.

Plenara stabileşte că, aplicînd mai departe politica de îngrădire a elementelor capitaliste la sate, organele de partid şi de stat trebuie să analizeze cauzele care au dus la restrîngerea producţiei marfă a unei părţi din gospodăriile chiabureşti şi să ia în cel mai scurt timp măsurile necesare ca aceste gospodării să aibă interesul material de a spori producţia globală şi producţia agricolă-marfă.

3. Plenara constată că, pe baza indicaţiilor Biroului Politic, a fost îndreptată cea mai mare parte din greşelile săvîrşite în stabilirea categoriei sociale de chiabur. Cu toate acestea, în unele locuri mai sînt încadrate ca chiaburi gospodării ţărăneşti a căror sursă principală de venituri nu este exploatarea muncii străine. Asemenea cazuri trebuie reexaminate, pentru ca greşelile de încadrare să fie îndreptate în timpul cel mai scurt.

4. În multe sate şi comune sînt cazuri cînd unii din foştii chiaburi, fii de foşti chiaburi şi fii de chiaburi care au gospodărie separată şi nu exploatează muncă străină, cer să fie primiţi în gospodării agricole colective sau în alte cooperative pentru lucrarea în comun a pămîntului.

Plenara recomandă ca rezolvarea acestor cereri să se facă în mod diferenţiat:

a) **Fiii de foşti chiaburi şi fiii de chiaburi** care s-au despărţit de gospodăria părinţilor şi nu exploatează muncă străină pot fi primiţi individual, dacă adunarea generală a cooperatorilor aprobă cererea lor de înscriere.

b) **Foştii chiaburi** care au o comportare loială faţă de statul democrat-popular pot fi primiţi dacă adunarea generală aprobă cererea lor, cei care:

au sprijinit mişcarea muncitorească şi antifascistă în perioada de ilegalitate a partidului;

au luptat pe front în rîndurile trupelor române pentru eliberarea ţării;

au sprijinit partidul la înfăptuirea reformei agrare din 1945;

au luat parte activă la instaurarea regimului democrat-popular şi a Republicii Populare Române.

c) În comunele şi satele în care majoritatea gospodăriilor ţăranilor muncitori sînt cooperativizate, iar cooperativele de producţie sînt consolidate, pot fi primiţi şi foştii chiaburi, care nu au participat la vreuna din acţiunile de mai sus, dacă au o comportare loială faţă de statul democrat-popular şi dacă adunarea generală a cooperatorilor aprobă cererea lor de înscriere. Primirea în cooperative de producţie agricolă a acestora trebuie să fie supusă confirmării comitetului executiv al sfatului popular raional.

Foştii chiaburi nu vor avea dreptul de a fi aleşi în organele de conducere ale cooperativei în primii ani de la înscriere, timp în care trebuie să dovedească ataşamentul lor faţă de cooperativa de producţie agricolă.

Plenara atrage atenţia organelor de partid şi de stat că odată cu aceasta trebuie întărită vigilenţa pentru a se zădărnici orice uneltire a duşmanului de clasă împotriva gospodăriilor colective, întovărăşirilor agricole şi cooperativelor agricole de producţie.

VI

1. Intensificarea ritmului de transformare socialistă a agriculturii, mărirea producţiei la hectar şi a productivităţii muncii, reducerea continuă a cheltuielilor de producţie în agricultură depind în mare măsură de mecanizarea continuă a agriculturii, de progresul tehnic.

Ministerul Agriculturii în colaborare cu Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat, cu Ministerul Industriei Metalurgice şi Construcţiilor de Maşini şi cu C.S.P. trebuie să treacă în termen cît mai scurt la definitivarea sistemei de maşini, în special a aceleia care să asigure mecanizarea complectă a cultivării cerealelor păioase şi a porumbului.

Pentru executarea mecanizată a lucrărilor necesare extinderii plantaţiilor de vii şi a livezilor, trebuie să înzestrăm staţiunile de maşini şi tractoare cu tractoare şi pluguri corespunzătoare, ţinîndu-se seama de tehnica nouă.

S.M.T.-urile trebuie dotate cu maşini care să permită mecanizarea lucrărilor pentru producerea şi pregătirea furajelor, precum şi a altor lucrări care necesită un volum mare de muncă în creşterea animalelor.

Ministerul Industriei Metalurgice şi Construcţiilor de Maşini trebuie să ia măsuri ca să îmbunătăţească în mod simţitor calitatea maşinilor agricole, să fabrice maşini de mare randament, care să facă economie de forţă de muncă.

O deosebită grijă trebuie să se acorde de către Ministerul Agriculturii justei amplasări a staţiunilor de maşini şi tractoare la care să se ţină seama de perspectivele transformării socialiste a agriculturii, de suprafeţele pe care lucrările agricole se pot mecaniza şi de condiţiile economice locale.

2. **Activitatea gospodăriilor agricole de stat trebuie să fie îmbunătăţită în mod radical,** pentru a deveni mari producătoare de cereale marfă şi de seminţe de soi la principalele plante de cultură, să producă lapte, carne, lînă şi ouă în cantităţi sporite precum şi tineret de prăsilă. Gospodăriile de stat trebuie să devină gospodării bine organizate, să folosească la maximum mecanizarea procesului de producţie agricolă, să constituie în faţa întregii ţărănimi muncitoare un exemplu viu al superiorităţii agriculturii socialiste şi un sprijin temeinic pentru sporirea producţiei agricole şi transformarea socialistă a agriculturii în ţara noastră.

Gospodăriile agricole de stat trebuie să-şi mărească suprafeţele de cultură, astfel ca în anul 1960 să ajungă la peste 1.000.000 ha. teren arabil, din care se vor semăna cca 300.000 ha. cu grîu-secară şi cca. 400.000 ha. cu porumb şi sorg hibrid de mare productivitate. Gospodăriile de stat trebuie să sporească an de an livrările de cereale către stat, în aşa fel ca în anul 1960 să livreze 500.000 tone grîu şi secară şi să producă cca. 1.000.000—1.200.000 tone porumb, din care o parte să-l predea la fondul centralizat al statului, iar o parte să-l valorifice prin creşterea animalelor.

Pînă în 1960, gospodăriile de stat trebuie să însămînţeze cu porumb hibrid întreaga suprafaţă cultivată cu porumb.

Pentru realizarea acestor sarcini se va asigura gospodăriilor agricole de stat mecanizarea complectă a suprafeţelor cultivate cu păioase, porumb şi sorg, îngrăşămintele minerale complexe în cantităţi de cel puţin 200 kg. la hectar pentru întreaga suprafaţă arabilă.

Se vor lua măsurile organizatorice şi se vor asigura investiţiile necesare, pentru ca fiecare gospodărie agricolă de stat cultivatoare de porumb, care are condiţii favorabile de irigare, să amenajeze şi să cultive, pînă în 1960, cîte un lot de cel puţin 100 ha. porumb irigat. În vederea mecanizării complexe a principalelor culturi, pentru creşterea producţiei şi a productivităţii muncii şi reducerea cheltuielilor de muncă pe tonă de produs, se vor pregăti cadre de mecanici agricoli care să cunoască bine toate maşinile agricole.

Pentru folosirea mai deplină a suprafeţei gospodăriilor agricole de stat se vor lua măsuri ca fiecare gospodărie să aibă un număr corespunzător de oi de rasă, păsări, porci, bovine etc. la suta de hectare, diferenţiat după zonele naturale de producţie agricolă.

Gospodăriile de stat trebuie să treacă în timpul cel mai scurt la reorganizarea lor în gospodării economice mai uşor de condus şi de controlat şi la profilarea lor, în funcţie de zona natural-economică în care se găsesc.

3. Ministerul Industriei Chimice trebuie să ia măsuri pentru a asigura cantităţile necesare de îngrăşăminte chimice, insecticide şi erbicide, de calitate superioară.

4. Dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii ridică în faţa noastră sarcina intensificării şi îmbunătăţirii **muncii de pregătire a cadrelor pentru agricultură.**

În cadrul măsurilor de îmbunătăţire a învăţămîntului agricol o deosebită importanţă va trebui acordată practicii. Ţinînd seama de tipul şcolii, practica trebuie organizată pe întregul ciclu de producţie astfel ca cei şcolarizaţi să cunoască temeinic toate lucrările agricole de specialitate.

Trebuie dată o atenţie deosebită pregătirii cadrelor de mecanizatori şi mecanici agricoli, să se extindă şi să se îmbunătăţească pregătirea din rîndurile membrilor cooperativelor de producţie agricolă, a preşedinţilor, brigadierilor, socotitorilor şi instructorilor-organizatori.

În învăţămîntul superior ca şi în cel mediu şi profesional trebuie să se acorde o atenţie mult mai mare pregătirii economice a cadrelor tinere, pentru ca încă de pe băncile şcolii să înveţe a aprecia măsurile agro-zootehnice sub aspectul rezultatelor economice, al măririi productivităţii muncii, al scăderii preţului de cost în agricultura socialistă.

5. Ministerul Agriculturii trebuie să treacă neîntîrziat la reorganizarea şi îmbunătăţirea propagandei agricole, care să fie strîns legată de practica producţiei agricole. Trebuie să se ocupe în special de organizarea cîmpurilor demonstrative şi experimentale pe lîngă gospodării colective, să organizeze case-laboratoare în gospodăriile colective, să asigure organizarea gospodăriilor raionale pentru înmulţirea seminţelor selecţionate de I.C.A.R.

6. În faţa oamenilor de ştiinţă şi a cercetătorilor din agricultură stau sarcini mari şi importante ca, de pildă, grăbirea lucrărilor de zonare a producţiei agricole; punerea în valoare a terenurilor nisipoase, mlăştinoase şi sărăturoase; agrotehnica terenurilor erodate şi a celor irigate; agrotehnica diferenţiată pe zone naturale pentru sporirea producţiei la principalele plante de cultură; folosirea raţională şi deplină a îngrăşămintelor organice şi minerale; îmbinarea şi dezvoltarea multilaterală a ramurilor de producţie; creşterea productivităţii muncii; scăderea preţului de cost în agricultura socialistă.

Vor trebui create noi soiuri de cereale productive şi de calitate superioară, rezistente la ger şi secetă, la boli şi dăunători, care se pretează la recoltatul mecanic, precum şi hibrizi de porumb mai productivi şi timpurii; va trebui elaborată agrotehnica porumbului în diferite zone naturale şi de cultură, pentru a putea fi folosit ca plantă premergătoare pentru grîul de toamnă; vor trebui studiate problemele legate de dezvoltarea producţiei viticole, pomicole şi legumicole.

În domeniul creşterii animalelor va trebui să se lucreze la îmbunătăţirea producţiei raselor existente şi la crearea de noi rase mai productive.

Cadrele ştiinţifice şi tehnice care lucrează în domeniul mecanizării agriculturii vor trebui să rezolve probleme în legătură cu mecanizarea complectă a culturii cerealelor păioase, a lucrărilor de semănat şi recoltat porumbul, cartofii, floarea soarelui, sfecla de zahăr, plantele de nutreţ, mecanizarea proceselor de producţie din viticultură, pomicultură, legumicultură şi a lucrărilor care cer multă muncă în creşterea animalelor.

VII

Îndeplinirea cu succes a sarcinii de transformare socialistă a agriculturii şi de creştere a producţiei agricole depinde de ridicarea nivelului activităţii de partid şi îmbunătăţirea muncii politice de masă.

Organele şi organizaţiile de partid trebuie să intensifice munca politico-organizatorică pentru crearea de noi gospodării colective şi întovărăşiri agricole şi pentru lărgirea celor existente precum şi pentru crearea de cooperative agricole de producţie. În această muncă trebuie să participe activ organizaţiile U.T.M.-iste, organizaţiile sindicale, comisiile de femei şi celelalte organizaţii de masă; un rol deosebit de important revine sfaturilor populare, care trebuie să acorde un permanent sprijin tehnic şi organizatoric unităţilor socialiste, din agricultură. În această muncă organizaţiile de partid trebuie să vegheze cu deosebită atenţie la respectarea deplină a principiului liberului consimţămînt al ţăranilor muncitori. Creşterea ritmului de cooperativizare a agriculturii şi necesitatea accelerării acestui ritm pun cu tărie **sarcina mutării centrului de greutate în munca de transformare socialistă a agriculturii, în organizaţia de bază sătească.**

O atenţie mare trebuie acordată muncii politice în rîndul ţărănimii mijlocaşe, figura centrală a satului, ca număr şi ca producător de cereale-marfă.

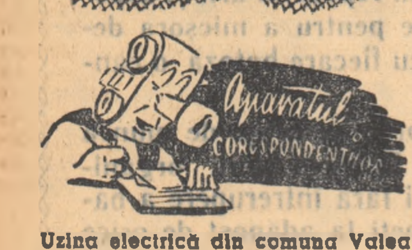
În munca de propagandă pentru transformarea socialistă a agriculturii trebuie folosiţi membrii gospodăriilor colective şi ai întovărăşirilor agricole; de asemenea, trebuie antrenaţi cît mai mulţi intelectuali ai satelor — învăţători, agronomi, medici ş.a. — care pot da o mare contribuţie la lămurirea şi convingerea ţărănimii muncitoare despre superioritatea agriculturii socialiste.

În vederea creşterii producţiei agricole şi a măririi productivităţii muncii trebuie să desfăşurăm o largă propagandă agrotehnică şi zootehnică de masă, corespunzător cu specificul şi experienţa locală.

Activiştii de partid trebuie să cunoască principiile de organizare a muncii în unităţile agricole socialiste, problemele zilei-muncă, repartizării veniturilor, evidenţei contabile, să-şi însuşească cunoştinţele de bază despre agrotehnica porumbului, grîului şi a altor culturi, creşterea animalelor, problemele viticulturii şi ale pomiculturii.

Comitetul Central al partidului este pe deplin convins că organele şi organizaţiile de partid vor şti să mobilizeze pe toţi oamenii muncii de la oraşe şi sate la lupta pentru aplicarea sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al partidului cu privire la creşterea producţiei agricole, vegetale şi animale şi transformarea socialistă a agriculturii.

CORESPONDENŢII – colaboratori preţioşi ai ziarului

Uzina electrică din comuna Valea lui Mihai, regiunea Oradea, care ar avea nevoie de unele reparaţii pentru a putea funcţiona, a fost lăsată în părăsire de o bună bucată de vreme. Cine ştie, poate... şi din cau-

za aceasta nimeni din conducerea sfatului popular comunal nu vede că reţeaua electrică se degradează pe zi ce trece şi că numeroase străzi cu pavajul stricat.

GHEORGHE BOBOC

★

La aria de la centrul gospodăriei agricole de stat din Todireşti, regiunea Iaşi, mai mult se stă decît se treieră. Excepţie fac batozarul Ion Humă care poate fi zilnic văzut...

coşind cureaua batozei care se rupe mereu şi tractoristul Gheorghe Tăbuşcă, care, cînd îl caută se căzneşte să repare tractorul.

JOE LENTER

★

Ţăranii muncitori din satul Ungureni, comuna Munteni, raionul Tecuci, au mereu prilej de îngrijorare din pricina factorului lor poştal, C. Popa. Se întîmplă să treacă şi cîte 5 zile fără să-l vadă la faţă. Din această cauză scrisorile şi ziarele

sosesc în sat cu mare întîrziere.

Locuitorii satului Ungureni îi propun factorului poştal ca pe viitor să le trimită corespondenţa şi presa prin altcineva, bunăoară prin un melc, că de, oricum, cît e melcul de melc tot va ajunge înaintea lui în sat.

POPA P. NICOLAE

Desene de N. CLAUDIU

L-au convins faptele

Gheorghe A. Danu este unul din gospodarii cei mai vrednici şi pricepuţi din satul Coloneşti. Cu toate acestea, cînd să se alcătuiască întovărăşirea agricolă din sat, el nu s-a înscris. Intovărăşirea a luat fiinţă şi îşi întinde tarlaua pînă la marginea terenului lui Gheorghe A. Danu. De multe ori s-a oprit el să privească cum muncesc întovărăşiţii. Aceştia au fost primii din sat care au terminat seceratul şi treieratul orzului. Au obţinut şi chitanţa nr. 1 la predarea cotelor. N-a rămas mult în urma lor nici Gheorghe A. Danu. Şi el a secerat şi treierat la vreme şi şi-a predat cotele către stat.

Atunci însă cînd a fost să-şi măsoare recolta cu cea a întovărăşiţilor, a văzut Gheorghe A. Danu cît de mult a pierdut. In timp ce întovărăşiţii au obţinut în medie peste 3.100 kg orz la hectar, el a strîns de pe 20 ari 324 kg, adică 1.620 kg la hectar. Sporul mare de recoltă obţinut de întovărăşiţi l-a convins mai mult pe Gheorghe A. Danu că pămîntul lucrat în comun, cu mijloace mecanizate, aduce ţăranului muncitor numai foloase.

Drept urmare, omul n-a mai sovăit, ci a înaintat cerere de intrare în întovărăşire. Şi astfel, încă o familie de ţărani muncitori din satul Coloneşti, raionul Bacău, a pornit pe drumul vieţii noi.

C. PREDESCU

Noi plantaţii de pomi şi viţă de vie

Raionul Salonta era socotit pe nedrept ca un raion necorespunzător pentru dezvoltarea pomiculturii şi viticulturii. Dar, în ultimii ani, datorită ajutorului acordat de organele de partid şi de stat, în raion a fost adus material săditor pomi-viticol, care a fost răspîndit la unităţile producătoare, realizîndu-se plantaţii foarte reuşite, cum sînt cele de la gospodăriile agricole colective din Mădăras, Arpaşel, Ghiorac etc.

Gospodăria colectivă Mădăras, bunăoară, a plantat în 1953 aproape 20.000 de viţe altoite, soiuri superioare. Acum via a intrat pe rod şi după evoluările făcute, promite o producţie de peste 3.000 kg de struguri la ha. Văzînd aceste bune rezultate, colectiviştii din Mădăras au hotărît să mărească suprafaţa cu vie, şi totodată, au plantat şi 2 ha cu pomi.

De asemenea, gospodăria colectivă din Ghiorac a creat o plantaţie de pomi pe o suprafaţă de 3 ha, gospodăria colectivă Arpăşel pe 2 ha, iar gospodăria colectivă Baţăr are acum o frumoasă livadă şi o podgorie. Trebuie arătat că în fiecare an, secţia agricolă raională Salonta a procurat de la pepinierele de stat şi a livrat producătorilor, 10—12.000 pomi de cea mai bună calitate, ca: meri, peri, cireşi, vişini, pruni, caişi etc.

In planul raional de dezvoltare a pomiculturii este prevăzut ca pînă la sfîrşitul acestui an să se planteze 592.295 pomi dintre care o bună parte în zona drumurilor, pe păşuni etc. O atenţie deosebită se acordă şi plantaţiilor de nuci, în vederea obţinerii unor producţii mari din care să se fabrice ulei superior, comestibil şi industrial.

Ing. H. POPESCU

Livada de pomi pitici a lui Berczi Andrei

Mica livadă miciurinistă cu pomi pitici a lui Berczi Andrei din Oradea devine tot mai cunoscută în regiune.

Livada a fost vizitată de un mare număr de colectivişti, întovărăşiţi şi pomicultori din sectorul particular, iar în zilele trecute, de către preşedinţii sfaturilor populare comunale, care se află la Oradea la un curs administrativ.

Merele şi perele de pe crengile pomilor pitici stîrnesc admiraţia vizitatorilor. An de an, tot mai multe gospodării solicită material săditor de pomi pitici. Ţinînd seama de avantajele creării unor astfel de plantaţii de pomi pitici, plantaţii în care lucrările de întreţinere şi recoltare se fac mult mai uşor, Direcţia agricolă regională Oradea a cerut unităţilor pepinieriste din regiune să producă asemenea material săditor. Ca rezultat, pepinierele raionale de la Şimleu, Săcueni, Sînandrei şi Gostat Oradea au început să producă acest material săditor în vederea înfiinţării mai multor livezi pitice în regiunea Oradea.

Ing. agr. I. BOCSIN

Asemenea cerinţe trebuie satisfăcute fără întîrziere

In primăvară, livezile de pomi din comuna Mălureni, raionul Curtea de Argeş, promiteau o producţie mare de fructe. Acum însă, nu mai putem vorbi despre acest lucru fiindcă pomii au fost atacaţi de diferiţi dăunători care nu au putut fi combătuţi din lipsa uneltelor de stropit şi a soluţiilor de care a fost nevoie.

Deşi prin comuna noastră s-au perindat din iarnă şi pînă în prezent mulţi ingineri agronomi precum şi diverşi activişti de la raion şi regiune, totuşi, nu s-a găsit nimeni care să dea curs cererii pomicultorilor de a li se repartiza unelte şi soluţii de stropit pentru a salva pomii. Este timpul ca cei în drept să tragă învăţămintele şi să lucreze cu mai mult simţ de răspundere pentru a sprijini dezvoltarea pomiculturii şi în comuna noastră.

N. I. PARASCHIVESCU

Plantarea de vară a cartofului pe suprafeţe tot mai mari

Cultura de vară a cartofului cu tuberculi vechi, metodă neaplicată în trecut în părţile noastre, a fost introdusă în raionul Feteşti din anul 1953.

Inceputul s-a făcut pe 3,50 ha, în 9 gospodării agricole colective, cu diferite soiuri de cartofi. In primul an de experienţă, recolta medie pe raion fiind de 8.1[illegible] kg. la ha. Gospodăria colectivă „Progresul" din comuna Făcăeni, care a aplicat mai bine regulile agrotehnice, a obţinut 14.66[illegible] kg. de cartofi la ha.

Anul trecut, plantarea de vară a cartofului a cîştigat noi terenuri, culturile respective ocupînd peste 30 de hectare. De data aceasta însă s-a reuşit ca prin alegeri şi sortări, la gospodăriile colective Făcăeni, M. Kogălniceanu, [illegible] să se obţină recolte de cartofi din soiurile timpurii Gălbaba şi Roz de vară, care au fost [illegible] pentru sămînţă. Producţia medie pe raion a fost de 12.119 kg. în medie la ha în gospodăriile agricole colective, ajungînd pînă la 15.000 kg în medie la ha, cartofi superiori celor aduşi din [illegible].

Experienţa însuşită de către colectivişti în ultimii trei ani a permis ca anul acesta să se treacă la plantarea de vară cu tuberculi noi (două recolte de cartofi pe an) pe o suprafaţă de 7,50 ha, în afară de plantarea cu tuberculi vechi, care a continuat.

In vederea plantărilor cu tuberculi noi, secţia agricolă raională Feteşti a asigurat cartofi timpurii pentru sămînţă prin recunoaşterea culturilor existente de la gospodăria colectivă Făcăeni şi a acordat unităţilor producătoare întreaga asistenţă tehnică necesară.

Plantări cu tuberculi noi s-au făcut la gospodăriile colective din comunele Făcăeni, Săveni, Ţăndărei, Sudiţi, Sildău, Cegani, Vlădeni, Progresul, Stelnica, Melleţi, Brăila, Hagieni şi Borduşani pe suprafeţe ce variază între 0,25—1 ha.

Aceste suprafeţe sînt declarate loturi semincere şi se vor face lucrări speciale, inclusiv irigaţii. Cartofii au început să răsară normal şi uniform, ceea ce înseamnă că se va obţine în acest an o producţie bogată.

GH. TESLIUC

Pregătiri pentru deschiderea noului an şcolar

Colectivul de învăţători şi profesori al şcolii elementare din comuna Dorobanţu, raionul Negreşti, face intense pregătiri în vederea deschiderii noului an şcolar. O parte din cele 3 săli ale şcolii cum ar fi sălile elementare din satele Piscu-Rusului, Mănăstioara şi Băluşeşti sînt de acum pregătite pentru deschiderea anului şcolar.

La acţiunile de curăţenie, reparaţii, transportul lemnelor de foc, contribuţie preţioasă aduc comitetele de părinţi.

IOAN TRIFAN

Calendar agricol

LUNA AUGUST 1956

Să grăbim treierişul şi să punem bază trainică recoltei viitoare

In luna august, recoltatul păioaselor fiind pe sfîrşite în majoritatea regiunilor din ţară, trebuie intensificat treierişul pentru a se înlătura orice decalaj ce s-a ivit între seceriş şi treieriş. O deosebită atenţie e necesar să se dea şi bunei organizări a cetelor în muncă, pe arii, cît şi aplicării metodelor avansate (cuplarea de două batoze, metoda Brediuk) pentru ca treierişul să se desfăşoare într-un ritm mai accelerat, iar viteza zilnică de lucru planificată să fie realizată şi chiar depăşită.

Acum se recoltează, se treieră şi se condiţionează fasolea, inul, cînepa, borceagul de sămînţă. In scopul asigurării seminţelor pentru anul viitor, fiecare cultivator îşi va alege încă de la treier sămînţa cea mai bună, pe care o va depozita separat.

De asemenea se continuă recoltarea lucernei, trifoiului şi fînurilor naturale, care apoi se usucă şi se siloguesc. După recoltare, lucernierele, trifoiştile şi fîneţele se vor grăpa.

Totodată nu trebuie neglijate nici lucrările de îngrijire a culturilor de plante prăşitoare, în special a porumbului, deoarece acum se formează boabele pe ştiuleţi. De aceea, este necesar ca în luna august să se continue praşila a III-a la porumb şi floarea soarelui, să se execute praşila a IV-a şi chiar a V-a la sfecla de zahăr, cartofi, bumbac, etc.

Castrarea soiurilor mamă de porumb, din lanurile destinate obţinerii de sămînţă hibridă, este de asemenea o lucrare importantă ce se execută în această lună. Totodată se va face cîrnitul plantelor la bumbac, în scopul grăbirii coacerii capsulelor.

Pentru a obţine recolte bogate în anul viitor, trebuie ca încă din această lună să începem pregăti-

rile în vederea însămînţărilor de toamnă. O deosebită atenţie trebuie să se dea alegerii terenurilor ce vor fi [illegible] pentru culturile de toamnă, şi la alegerea terenurilor se va ţine seama de [illegible] plante premergătoare, gradul de îmburuienire, etc.

Cu multă grijă trebuie să se facă şi pregătirea terenului. Deoarece anul acesta dezmiriştitul este întîrziat şi îndeosebi în regiunile din sud, este necesar să se execute arături de vară la adîncimile prevăzute în regulile agrotehnice. In cazul cînd se va însămînţa grîu după grîu, o dată cu arătura se va încorpora în sol şi gunoiul de grajd. Terenurile care au fost cultivate cu leguminoase (mazăre, fasole, lucernă) nu se gunoiesc. Arătura trebuie grăpată în aceeaşi zi, iar pînă la semănat se va menţine curată de buruieni prin lucrarea cu cultivatorul sau prăşitoarea.

In a doua jumătate a lunii e necesar să înceapă şi pregătirea seminţelor. In acest scop, seminţele se vor curăţa cu ajutorul selectoarelor sau trioarelor. Cele necorespunzătoare se vor schimba la bazele de recepţie. Către sfîrşitul lunii începe şi semănatul rapiţei de toamnă.

Principalele lucrări din grădina de legume

In această lună în grădina de legume se continuă şi se intensifică recoltarea roşiilor, ardeilor, vinetelor, cartofilor, cepei etc. Totodată se vor recolta şi seminţele de legume de la plantele bine dezvoltate, sănătoase şi care au rodit mai mult. Seminţele se condiţionează apoi şi se pun la păstrat în locuri uscate. Recoltarea arpagicului este de asemenea o lucrare ce se execută în această perioadă. Arpagicul scos se dă la ciur pentru a se alege după mărime şi se depozitează într-un loc uscat şi bine aerisit.

O deosebită atenţie trebuie să se dea acum şi lucrărilor de îngrijire a culturilor de legume. Acestea se prăşesc şi se irigă ori de cîte ori este nevoie, făcîndu-se totodată şi îngrăşarea suplimentară.

Dacă vrem să avem legume multe pentru toamnă, atunci pregătim terenul către sfîrşitul lunii şi îl însămînţăm cu spanac, mazăre etc.

Să nu neglijăm lucrările din livezi şi vii

O serie de lucrări importante se fac în această lună şi în livezi şi vii. Acum se recoltează soiurile timpurii de prune, pere, mere, piersici, etc. Această lucrare trebuie însă să se facă cu multă atenţie, deoarece fructele lovite se strică uşor. O bună parte din aceste fructe se usucă apoi în cuptoare special amenajate (prunele) sau se valorifică la centrele de împulpare.

Pe terenurile destinate noilor plantaţii de pomi fructiferi se începe, încă de pe acum, desfundatul la 30—40 cm adîncime şi îngrăşarea terenului. In plantaţiile tinere se scot pomii uscaţi şi se fac gropi pentru pomii ce se vor planta în toamnă, ca să se completeze golurile.

O deosebită atenţie trebuie dată şi lucrărilor din pepinieră şi în special altoitului în ochi dormind, lucrare ce se desfăşoară din plin în luna august. In acest scop se vor pregăti puieţii port-altoi, înlăturîndu-se lăstarii de la bază, iar de la pomii identificaţi ca fiind soiuri valoroase se vor recolta altoii necesari pentru altoit. Puieţii altoiţi în luna iulie se controlează pentru a se vedea dacă s-au prins. Cei neprinşi se realtoiesc, iar altoilor care s-au prins li se desfac legăturile ca să nu se sugrume, apoi se refac.

Paralel cu aceste lucrări se continuă stropitul contra bolilor şi insectelor dăunătoare cît şi prăşitul terenului pentru distrugerea buruienilor şi a scoarţei.

In vii se continuă şi se termină pînă la jumătatea lunii prăşitul,

pentru a se menţine pămîntul curat de buruieni şi a nu se pierde umezeala din sol.

Totodată se termină şi cîrnitul lăstarilor (tăierea şi îndepărtarea vîrfurilor) şi legatul lor de spalier sau araci.

O deosebită atenţie e necesar să se dea şi culesului strugurilor timpurii de masă, care trebuie recoltaţi pe varietăţi, cu multă grijă, ca să nu li se zdrobească boabele. Totodată se va face evaluarea recoltei de struguri pentru ca pe baza recoltei probabile de struguri să se pregătească utilajul necesar culesului şi vinificaţiei, lucrare ce începe tot în această lună. In vederea vinificaţiei se vor curăţi şi afuma cu pucioasă cramele şi pivniţele de păstrare a vinului şi se vor procura materialele necesare (sulf, sodă, metabisulfit de potasiu etc.).

De asemenea, se vor însemna (marca) cu vopsea butucii cei mai productivi şi viguroşi din care se vor recolta coardele altoi.

Atenţie deosebită îngrijirii animalelor

In luna august, se continuă păşunatul de noapte, ţinîndu-se vitele la adăpost ziua, cînd căldurile sînt mari. Animalele vor primi în acest timp un supliment de furaje verzi luate din conveier.

Tot acum, este necesar să se cal-

culeze necesarul de nutreţuri pentru iarnă pe baza consumului zilnic şi a producţiei de lapte (la taurine).

In vederea asigurării hranei animalelor, trebuie să se dea o deosebită atenţie şi însilozării furajelor.

In această perioadă oile şi berbecii se vor pregăti pentru montă. Scroafele în gestaţie avansată trebuie separate în boxe individuale. Mînjii se înţarcă şi se separă pe sexe, continuîndu-se totodată şi antrenamentul tineretului cabalin.

Fiind spre sfîrşitul verii, crescătorii de animale trebuie să înceapă de pe acum pregătirile pentru buna iernare a vitelor şi a păsărilor de curte. In acest scop se vor repara, curăţi şi vărui grajdurile şi adăposturile, pentru ca animalele să nu sufere de frig în cursul iernii.

Pentru o folosire completă şi raţională a gunoiului de grajd în regiunea Bacău

Ing. agr. GRIGORE STRATULA
directorul Direcţiei agricole regionale-Bacău

Prin aşezarea ei geografică, regiunea Bacău prezintă o diversitate de soluri. Ea cuprinde în întregime albiile rîurilor Moldova, Bistriţa, Siret şi Trotuş, precum şi crestele principale ale munţilor Vrancei, Zăbrăuţi, Tarcăului, Bistriţei şi Stănişoarei. Ţinînd seama însă de faptul că agricultura regiunii, exceptînd viile şi livezile, se face mai mult în raioanele de cîmpie şi de deal, putem considera că tipurile de sol cele mai răspîndite sînt podzolurile, brunul-roşcat de pădure şi cele aluvionare. Plantele de cultură cele mai răspîndite în această regiune sînt porumbul şi grîul, care ocupă mari suprafeţe. Astfel, în anul 1955 au fost cultivate cu păioase 80.108 ha din care mai mult de jumătate cu grîu; porumbul a ocupat o suprafaţă de 92.602 ha, iar alte plante prăşitoare aproape 20.000 ha. In acest an, suprafaţa ocupată cu păioase se ridică la 122.011 ha din care 80.000 ha grîu; 40.000 ha au fost semănate cu diferite prăşitoare şi 170.212 ha cu porumb.

Dacă luăm în considerare aceşti doi factori, solul şi cele mai răspîndite plante de cultură, e firesc să ne punem întrebarea: care sînt căile obţinerii în regiunea noastră a unor sporuri de recoltă tot mai însemnate? La această întrebare există un singur răspuns: aplicarea unei agrotehnici complexe şi diferenţiate atît la pregătirea terenului cît şi la însămînţarea, îngrijirea şi recoltarea culturilor. Dar, pentru a obţine producţii mari nu este de ajuns ca oamenii să lucreze bine pămîntul. Pentru aceasta este nevoie ca ei să se îngrijească şi de creşterea continuă a fertilităţii solului prin folosirea raţională a îngrăşămintelor.

In această privinţă trebuie să arătăm că un rol important îl are gunoiul de grajd. Practica a dovedit că de pe un loc îngrăşat o dată cu gunoi de grajd putem obţine 2—3 ani la rînd sporuri de recoltă de 20—25 la sută şi chiar mai mult. De pildă, în regiunea noastră, ca urmare a aplicării în mai mare măsură a regulilor agrotehnice şi mai ales a folosirii în cantitate aproape dublă a gunoiului de grajd în anul 1955, recoltele medii la hectar au crescut simţitor faţă de anul 1954. Astfel, în gospodăriile colective s-a ajuns de la 1.200 kg grîu la ha cît s-a obţinut în anul 1954, la 1.660 kg în 1955, iar în sectorul individual producţia de grîu a crescut de la 900 kg la 1.200 kg. La porumb, această creştere a fost şi mai mare: în gospodăriile colective producţia s-a mărit de la 1.500 kg la 2.200 kg, iar în sectorul individual de la 1.300 kg la 1.900 kg. Sporul mai mare realizat la porumb se explică prin faptul că în regiunea noastră ţăranii muncitori obişnuiesc să folosească gunoiul de grajd ca îngrăşămînt mai ales la cultura porumbului.

In regiunea Bacău nu se foloseşte însă în întregime cantitatea de gunoi de grajd care se poate obţine anual de la vite. După datele statistice de care dispunem, în regiunea noastră se realizează anual aproape 1.800.000 de tone de gunoi de grajd. Ţinînd seama de faptul că suprafaţa ocupată de principalele plante de cultură este de peste 300.000 ha, şi considerînd că este nevoie în medie cam de 20 tone la ha, rezultă că în fiecare an s-ar putea încorpora în sol gunoi de grajd pe 90.000 ha, adică pe mai mult de 25 la sută din suprafaţa arătată.

Care este însă realitatea? Pentru a ne da mai bine seama de proporţia şi felul cum este folosit gunoiul de grajd la noi în regiune, redăm mai jos cîteva cifre comparative. Astfel, în toamna anului 1954 au fost gunoite 3.776 ha cu 62.525 tone, iar în primăvara lui 1955, 27.369 ha cu 507.523 tone; în 1955, toamna, au fost folosite 119.168 tone de gunoi pe 6.998 de hectare, iar în 1956, primăvara, 834.874 tone pe 40.454 ha; pentru toamna anului 1956 sînt prevăzute a fi gunoite 11.046 ha cu 197.226 tone. Ce rezultă din aceste cifre? Mai întîi, faptul că din 1954 pînă în 1955, au crescut atît suprafeţele cît şi cantitatea de gunoi de grajd folosită, ceea ce a determinat, aşa cum am arătat mai sus, sporirea producţiei la hectar.

Comparînd însă cantităţile folosite anual cu posibilităţile pe care le are regiunea, reiese în mod cît se poate de limpede, că în regiunea noastră gunoiul de grajd nu a fost întrebuinţat decît în procent de 30 la sută în anul agricol 1954—1955 şi de 50 la sută în anul agricol 1955—1956. Pe de altă parte, se poate observa că în raport cu suprafeţele respective, nu s-au dat cîte 20 de tone la hectar aşa cum prevede agrotehnica pentru asemenea tipuri de sol, ci mai puţin, şi că cele mai mari cantităţi de gunoi de grajd au fost aplicate primăvara. Aceasta denotă că producătorii agricoli folosesc încă o agrotehnică înapoiată (arături la suprafaţă şi mai ales executate primăvara), că nu acordă importanţa cuvenită gunoiului de grajd ca îngrăşămînt de bază în agricultură. De altfel, acest lucru reiese şi din faptul că în multe raioane ca Buhuşi, Moineşti, Zeletin şi altele, gunoiul de grajd este folosit pe scară foarte redusă şi chiar atunci cînd este folosit se dă în cantităţi mici şi insuficient pregătit. In multe comune din aceste raioane se mai obişnuieşte ca gunoiul de grajd să fie ars, sau pur şi simplu aruncat la marginea satului. Aceasta, ca şi folosirea lui în stare crudă, nedospit, cum fac ţăranii muncitori din aproape toate raioanele regiunii, are ca efect obţinerea unei recolte slabe şi inconstante. O practică destul de greşită poate fi de asemenea des întîlnită în raioanele Roman, Bacău etc., unde gunoiul de grajd se foloseşte pe scară largă, dar numai pentru anumite culturi, cum ar fi sfecla de zahăr, neîntrebuinţîndu-se aproape de loc pentru îngrăşarea celorlalte culturi.

Sporirea producţiei agricole la hectar este o sarcină de bază a oamenilor muncii de pe ogoare în anii celui de al doilea plan cincinal. In vederea traducerii în viaţă a acestei sarcini, inginerii şi tehnicienii agronomi din regiunea Bacău vor trebui să lupte fără răgaz pentru aplicarea pe scară cît mai largă a tuturor regulilor recomandate de ştiinţa agrotehnică. In această privinţă o deosebită atenţie va trebui acordată folosirii integrale a cantităţii de gunoi de grajd de care dispune anual regiunea noastră. Trebuie arătat că în regiunea Bacău există posibilitatea sporirii producţiei medii la ha la principalele plante de cultură cu încă 300—500 kg, dacă paralel cu extinderea aplicării celorlalte reguli agrotehnice se va folosi din plin întreaga cantitate de gunoi de grajd existentă. Ducîndu-şi munca zi de zi în mijlocul producătorilor agricoli, agronomii de la comune, puncte agricole, raioane şi cei de la regiune, nu trebuie să-şi precupeţească nici un efort în a-i îndruma pe ţăranii muncitori să adune şi să pregătească gunoiul de grajd în platforme, pentru a-l putea folosi raţional încă din toamna acestui an.

Sîntem în toiul muncilor de vară. In majoritatea raioanelor, secerişul şi treierişul se desfăşoară cu intensitate. Peste puţină vreme, aceste lucrări se vor termina şi oamenii muncii de pe ogoarele regiunii noastre vor începe arăturile pentru însămînţările de toamnă. Este bine ca încă de pe acum, inginerii şi tehnicienii noştri să discute cu producătorii agricoli despre avantajele pe care le au prin folosirea gunoiului de grajd ca îngrăşămînt. Ţinînd seamă de faptul că regiunea noastră nu dispune de cantităţi suficiente de gunoi de grajd pentru întreaga suprafaţă, producătorii agricoli trebuie să fie îndrumaţi să completeze cantităţile necesare la hectar cu îngrăşăminte minerale în proporţii recomandate de tehnicieni.

Pentru a populariza cît mai larg avantajele aplicării gunoiului de grajd ca îngrăşămînt, inginerii şi tehnicienii agronomi care lucrează în agricultura regiunii noastre pot folosi ca exemple concrete şi convingătoare recoltele mari pe care le obţin colectiviştii şi întovărăşiţii. Cu acest prilej, ei vor arăta ţăranilor muncitori cu gospodării individuale, că pe lîngă folosirea mijloacelor mecanizate şi a unei agrotehnici superioare, colectiviştii şi întovărăşiţii au avut posibilitatea să folosească în bune condiţii şi gunoiul de grajd pe care l-au îngropat în pămînt o dată cu arătura adîncă. Ei au putut să facă acest lucru deoarece numai pe ogoare mari, fără haturi, este posibilă aplicarea unei agrotehnici superioare şi diferenţiate.

Nici un kilogram de gunoi de grajd risipit în zadar, aceasta trebuie să fie o preocupare de căpetenie a tuturor lucrătorilor de pe ogoarele regiunii noastre încă de pe acum, pentru ca în acest fel să putem obţine an de an recolte tot mai bogate, contribuind astfel la ridicarea continuă a producţiei agricole şi întărirea economiei noastre naţionale.

Consfătuire privind îngrijirea arboretelor

Recent a avut loc în regiunea Craiova un schimb de experienţă pe ţară cu privire la îngrijirea arboretelor.

Participanţii au vizitat timp de o săptămînă principalele masive, plantaţii, perdele şi şantiere forestiere demonstrative din regiunea Craiova.

La ostrovul Banului, din raza ocolului silvic Corabia, s-au dezbătut problemele de îngrijire a plantaţiilor de plop negru hibrid, creat în vederea punerii în valoare a luncii inundabile a Dunării, iar la Vişa-Bădălaie, Ogrin şi Dăbuleni, din raza ocolului silvic Săveni, participanţii s-au interesat de tehnica lucrărilor de îngrijire a arboretelor de salcîm, pentru fixarea nisipurilor sburătoare din vecinătatea Dunării. Participanţii au mai vizitat pădurea de sleau de luncă Bratovoieşti, unde au cercetat rezultatele degajărilor forestiere experimentale şi ale celorlalte lucrări de îngrijire — curăţiri efectuate aici de către I.C.E.S. — plantaţiile de arboret de gîrniţă şi gorun din punctele Buiceşti şi Racoviţa, din raza ocolului silvic Filiaşi, unde s-au executat în mod demonstrativ rărituri potrivit noilor îndrumări tehnice, plantaţiile de vii pe nisipuri, protejate de perdele forestiere, de la G.A.S. Tîmbureşti, precum şi şantierele demonstrative din pădurile Topeşti, Şerşor, Tismana, Tismăniţa, Dumbrava şi altele.

In cursul schimbului de experienţă, numeroşi specialişti au dat indicaţii cu privire la problemele ridicate în locurile vizitate. Tov. C. Popescu, ministrul Silviculturii, a arătat principalele probleme care se pun în faţa silvicultorilor pentru creşterea productivităţii pădurilor, potrivit cu condiţiile naturale, prof. univ. Gh. Ciumac a dat îndrumări cu privire la selecţia aninului negru efectuată în aninişul din pădurea Bratovoieşti.

In ultima zi a schimbului de experienţă a avut loc la Tismana o consfătuire. Participanţii au făcut propuneri asupra îngrijirii arboretelor, aplicării operaţiunilor culturale şi sporirii productivităţii pădurilor.

Terminarea grabnică a secerișului și grăbirea treierișului - sarcini de căpetenie

Roadele muncii unite

Raioanele Galați, Măcin și Brăila au terminat miercuri recoltarea păioaselor. Acest rezultat se datorește dezvoltării sectorului socialist al agriculturii și efectuării lucrărilor agricole pe tarlale de către țăranii muncitori cu gospodărie individuală.

In raionul Măcin, bunăoară, unde în acest an au luat ființă 18 gospodării colective și întovărășiri agricole, cît și datorită muncii pe tarlale, recoltarea s-a terminat cu 8 zile mai devreme decît anul trecut. Printre primele din raion care au terminat recoltarea sînt comunele Cerna, Carcaliu și Ostrov.

In raionul Galați recoltarea păioaselor a fost terminată în numai 11 zile, cu 4 zile mai puțin decît în anul trecut.

Producții mari în gospodăriile colective

Ajutate de mecanizatorii din S.M.T.-uri, 114 gospodării colective și 238 de întovărășiri agricole din regiunea Oradea au terminat recoltarea păioaselor. In aceste unități s-a transportat la arii peste 50 la sută din recoltă și s-a treierat aproape 30 la sută.

De pe suprafețele treierate pînă acum, colectiviștii din Simian, Otomani, Bellir, Sînnicolau-Romîn, Tipar, Șimandu, Sîntana etc au obținut între 2.400—2.600 kg. de grîu și peste 2.300 kg. de orz la hectar. La gospodăria colectivă din Salonta, producția medie pe cele 350 hectare cultivate cu grîu este de 2.000 kg. la hectar.

Jalba unui spic de grîu

Drumețind într-una din zilele trecute pe meleagurile Păulești, comună formată din trei sate rînduite în preajma Ploieștiului, la o răscruce de drumuri am fost întîmpinat de un spic de grîu. Ieșise dintr-o claie. Era gîrbov, mustăcios, cu fața palidă și suptă. M-a rugat să mă opresc o clipă și să-i ascult păsul. M-am oprit. Cu glasul stins, bătrînul spic a prins a-mi povesti:

— Eu, călătorule, sînt un spic de grîu din claia ce o vezi colo. După înfățișarea mea cred că-ți dai seama că port pe umeri povara multor zile. A fost o vreme cînd eram tînăr și nu-mi păsa de nimic. Cît era ziulica de mare mă zbenguiam în bătaia vîntului. De mă călcai în picioare, într-o clipită eram sus, din nou cu fruntea spre cer. Acum însă nu mai pot. M-au ajuns bătrînețele. Dogoarea soarelui îmi usucă boabele, iar vîntul și ploile mă înfioară. Stau tot timpul de veghe. Mi-e teamă să nu vină vreun pirdalnic de vînt și să-mi scuture și cele cîteva boabe care mi-au mai rămas. Aștept zi de zi, poate va veni stăpînul meu să mă ia și să mă ducă la aria de pe izlazul comunei. Acolo, într-un stog mare, bine clădit și vîrfuit, m-aș simți la adăpost, ferit de orice pericol.

— Și de ce nu vine să te ia? îl întrebai eu.

— El n-ar fi împotriva căratului nostru la arie — continuă a mi se plînge spicul — însă spune că ori acolo, ori aici, pe cîmp tot netreierați stăm, căci, vezi dumneata, batoza-i trasă pe arie, însă nu pornește.

— Și de ce nu pornește?

— Păi, să vezi: ascultă și poate n-o să-ți vină a crede. La mijloc e o simplă ambiție. Cică cei de la întovărășire au ambiția să treiere primii, să obțină chitanța nr. 1 pe comună. Și cum ei încă n-au terminat secerișul, batoza stă pe arie în așteptare. Tocmai pentru asta te-am oprit aici în drum. Te rog, pînă la pămînt, spune-le celor de la sfatul popular că acum nu-și are rost ambiția. Sfătuiește-i să ia măsuri pentru începerea treierișului, că altfel mulți dintre noi ne vom prăpădi de arșiță. Și, zicîndu-mi acestea, încet, bătrînul spic o porni către claie. Pe drum, din tolba încovoiată a spatelui i-a căzut un bob. S-a întors, a privit lung spre el și pe firele lungi ale mustății i s-au prelins două lacrimi mari.

Eu am plecat. Și pentru că n-am putut să mai merg nici pe la întovărășire, nici pe la sfatul popular, am scris rîndurile de față, spre a-i încunoștiința de plîngerea bătrînului spic.

P. VOICULESCU

LA ARIE-I TOT SATUL

In ultimele zile ritmul treierișului s-a intensificat mult în comuna Filiași din regiunea Craiova. Cît e ziua de mare, și o bună parte din noapte, forfota pe arie nu contenește, batozele treierind într-una.

Imaginea de mai sus (fotografia nr. 1) grăiește de la sine despre buna organizare ce domnește pe această arie, unde fiecare etapă a muncii este bine rînduită și fiecare ceas este folosit din plin.

Activitatea culturală și educativă la care participă oamenii muncii de pe această arie contribuie în mare măsură la buna desfășurare a treierișului. Iată-l în fotografia nr. 2, pe tov. Sergiu Iliescu, delegatul de arie, citind țăranilor muncitori, ca mai în fiecare zi în pauza de la prînz, ultimele știri din ziar. Iar din fotografia nr. 3 se poate vedea interesul pe care-l stîrnește gazeta ariei, gazetă care evidențiindu-i pe fruntași și satirizînd în cuvinte de duh slăbiciunile celor delăsători, stimulează munca și îi însuflețește pe țăranii muncitori în lupta lor pentru scurtarea duratei treierișului.

Zor mare la treieriș

Dacă nu știi unde-i instalată aria gospodăriei colective „Vasilescu Vasia" din comuna 23 August, raionul Negru Vodă, nu-ți fă griji. O poți afla cu ușurință. Ia-te, numai, după zumzetul batozei ori, mai bine, lasă-te condus de carele cu grîu ce șiruesc într-una pe șoseaua asfaltată. Nimerești la sigur. Totuși, dacă ții, te poate însoți și secretarul sfatului, tovarășul Marin Trușcă. El e bucuros s-o facă, mai cu seamă că răspunde de campania de treieriș din sat.

*

Primul om pe care-l poți zări de cum ai părăsit șoseaua e coșarul Ion Litră. Asta-i ca argintul viu. Ia uită-te la el cum se mai răsucește de la tobă spre flăcăul care zvîrle snopii pe batoză. Cînd e el în schimb, batoza nu stă o clipă. Geaba s-au muncit aruncătorii Ion Stoica și Crăciun Nichita să-l înghesuie cu snopii. N-au putut. Ba uneori, s-a întîmplat că tot ei au rămas în urmă. Iar cînd tinerii au încercat să-l zgîndăre, făcînd aluzie la vîrsta lui, nea Litră le-a tăiat-o demn:

— Păi cum credeați voi, mă cîrlanilor, că secretarul de partid se lasă mai prejos decît un utemist?

Și totuși, ieri, Ciobanu Gheorghe, [illegible]! cela, era cît pe-aci să-l facă de rușine. Dacă nu era Lixandra, ajutoarea de coșar, l-ar fi răzbit zarahanul de Ciobanu. Dar Lixandra se mișca ca o suveică. Prindea snopu-n mîna stîngă, iar cu dreapta mînuia secera: hîrșt. Și legătura cădea. Iar snopul nimerea în brațele lui nea Litră, care-l și vîra în tobă.

Dacă te abați spre igheaburi, dai cu ochii de Emin Omer și Gheorghe Bata. Amîndoi sînt tineri. Ca mai toți colectiviștii de pe arie, de altfel. Ei au altă misiune: schimbă sacii plini cu alții goi, îi suie pe cîntar și, mai apoi, îi duc la stivă. Iar Dumitru Stoica, delegatul de batoză, trage pe carnet o linie la fiecare sac de 70 de kg. Uite, pînă acum, deși e numai ora 11, a umplut deja o filă de carnet cu cele 90 de liniuțe. Asta înseamnă 6.300 kg boabe în decurs de 4 ore. Nu e rău.

La spatele batozei și la șirele de paie și de pleavă n-ai să vezi decît femei și fete: Olga Ciurcănaș, Ioana Pîrvu, Aurica Zgarcea, Maria Chiriță, Tanța Constantinescu. Trag de zor cu furcile în vălmășagul paielor zvîrlite de batoză, le înghesuie grămadă, le încing în lanțuri și fac semn băieților de la tirișuri, îndemnîndu-i:

— Gataaa!

Cînd și cînd, pe arie sosește camionul colectivei. Trage lîngă stivele de saci. Ilie Trofin, șeful ariei, supraveghează încărcatul — cîte 2.000 de kg. la transport. Iar cînd e gata, camionul o pornește spre Mangalia, la baza de recepție. Așa au hotărît colectiviștii: primul grîu i se cuvine statului. Și s-au ținut de vorbă. A plecat acum al [illegible] transport.

*

E plăcut să vezi cu cîtă tragere de inimă muncesc colectiviștii de pe arie. Și dacă ți-ar rămîne timp să dai o raită prin întreaga colectivă, ai fi și mai mulțumit. I-ai întîlni pe Gheorghe Done și pe Oprea Dragalina [illegible] carele cu snopi de grîu și transportîndu-le la arie. Ai da cu ochii de secerători și de brigada legumicolă, de cei din vie, de constructori, de îngrijitorii animalelor. I-ai revedea pe șefii de brigăzi și pe Fănică Trușcă, președintele gospodăriei, ocupat cu punerea la punct a celei de a doua arii. In sfîrșit, ai întîlni o sumedenie de lucruri, care mai de care mai plăcute și mai vrednice de laudă.

NICOARA COSAȘU

Recolte-record

In mai puțin de o oră de mers cu șareta de cum treci „Dealul Viilor", pe partea dreaptă și stîngă a șoselei îți apar tarlalele întinse cu grîu auriu ce se leagănă ușor în adierea vîntului văratec, lanuri nesfîrșite de porumb.

Ale cui sînt toate acestea am aflat nu după multă vreme, în mijlocul cîmpului, de la tov. Livius Blaga, inginerul agronom șef al gospodăriei agricole de stat „Dealul Ocnei", care, pe lîngă o combină, făcea unele însemnări într-un carnețel după o scurtă discuție purtată cu combinerii Ilie Ristea și Gheorghe Guneș.

— Va să zică, îl auzii pe tov. inginer, la secția Sura Mare de pe o suprafață de 25 ha cultivată cu orz de toamnă, am recoltat 4.000 kg boabe la ha, iar de pe întreaga suprafață de 47 ha de la această secție am scos în medie 3.034 kg la ha.

Vestea aceasta bucură mult și pe combinerii care, la cele auzite, fără să mai zăbovească nici măcar o clipă, spuseră:

— Și acum să trecem pe tarlalele cu grîu, ca pînă diseară, cînd cade roua, să mai recoltăm cîteva hectare.

Zis și făcut. După cîteva minute, cele patru combine începură să înoate prin lan, doborînd pădurea de grîu cu spice grele și mari cît vrabia. Camioanele conduse de șoferii Fritz Womerik și Ion Costea nu mai pridideau cu transportul grînelor care umpleau din jumătate în jumătate de oră buncherele combinelor.

In ziua următoare, cînd soarele era pe la chindii, recoltatul celor 60 ha de grîu era pe terminate. La „socoteală" a reieșit că de pe această suprafață producția de grîu este de peste 2.590 kg boabe la hectar.

B. ACIU

Cu ajutorul mijloacelor mecanizate

Pentru scurtarea timpului de seceriș în regiunea Constanța sînt folosite zeci de cupluri de agregate formate din secerători-legători și secerători simple. Aceasta a determinat terminarea recoltării pînă la 20 iulie în 7 gospodării agricole de stat, precum și în majoritatea gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole din regiune. Pe regiune s-a secerat peste 93 la sută din suprafața cultivată cu cereale. Sînt fruntașe raioanele Fetești, Adamclisi și Tulcea.

„Ce văd ochii, inima crede"

Să parcurgi în mai puțin de o zi 40 de km cu șareta e plăcut, dar nu tocmai ușor. Față de cele văzute însă, atît zecile de kilometri cît și orele respective au trecut pe nesimțite... Tov. Brăgaru Costache, inginer principal la secția agricolă raională Corabia, cu care am parcurs această distanță, mi-a arătat de-a lungul drumului lanurile de porumb și floarea-soarelui ale colectiviștilor din Izbiceni și Tiamare. Recolta e frumoasă și promite rod bogat...

Frumoase și bogate au fost și holdele de grîu ale colectiviștilor. Și oamenii au lucrat cu dragoste și nădejde pentru ca fiecare snop din noua recoltă să fie strîns și treierat la vreme. Colectiviștii din Izbiceni, bunăoară, au secerat și treierat grîul de pe cele 71 ha în numai 9 zile. Zi și noapte, cele două batoze de pe aria colectivei nu și-au încetat zumzetul pînă ce n-a fost treierat ultimul snop. Munca s-a desfășurat cu spor și voie bună, fiindcă acolo unde-i unire e și putere, sînt și posibilități pentru ca treburile să fie organizate bine și să fie împlinite la timpul lor...

La fața locului

Mulți țărani muncitori cu gospodării individuale au vizitat în zilele treierișului aria gospodăriei colective. Au trecut pe aici și Florea Andrei și Savu Patachia și alții. Oamenii erau curioși să vadă cum se treieră la două batoze acționate de un singur tractor, cum și-au organizat colectiviștii munca și mai ales erau doritori să vadă și să afle, la fața locului, cum se spune, ce recolte a dobîndit gospodăria colectivă. Și au putut să se convingă că într-adevăr în marea gospodărie agricolă socialistă, fie că-i vorba de treieriș, fie că-i vorba de alte lucrări, se poate lucra cu mult mai mult spor decît în mica gospodărie țărănească individuală. Iar în ceea ce privește producția, gospodăria a scos cu 500 kg de grîu mai mult la hectar decît țăranii muncitori cu gospodării individuale din comună.

Pentru a populariza succesele obținute de gospodăria agricolă colectivă Izbiceni, sfatul popular raional Corabia, cu sprijinul comitetului raional de partid, a organizat duminica trecută vizita la această gospodărie, a unui grup de 60 de țărani muncitori din comuna Riioasa, raionul Turnu-Măgurele. Oaspeții au vizitat construcțiile gospodăriei, lanurile întinse de porumb semănate în cuiburi așezate în pătrat și prășite de 3 ori, care promit o recoltă de peste 4.000 kg la hectar, au văzut culturile de floarea-soarelui, au stat de vorbă cu colectiviștii despre felul cum muncesc și trăiesc ei.

Vizita aceasta, organizată acum, în toiul lucrărilor agricole de vară, cînd se poate vedea mai concret felul cum lucrează colectiviștii și se pot aprecia rezultatele muncii lor, va ajuta fără doar și poate la apropierea țăranilor muncitori de gospodăria colectivă. Fiindcă, așa cum se spune, „ce văd ochii, inima crede". De altfel, nu este prima oară cînd membrii gospodăriei colective din Izbiceni primesc oaspeți. Nu de mult, gospodăria a fost vizitată de un grup de țărani muncitori din satul Stăvaru, comuna Urzica. Rezultatul: în satul Stăvaru există astăzi 20 de cereri pentru întemeierea unei gospodării colective.

Muncă de agitație la aria colectiviștilor

Al doilea popas mai îndelungat l-am făcut pe aria colectiviștilor din Tiamare. In pauza de la prînz, stînd de vorbă cu tînăra brigadieră tehniciană Șincu Ana am aflat o serie de lucruri interesante, privind felul în care se desfășoară muncile în gospodărie. Colectiviștii au terminat treieratul mazărei, obținînd, de pe cele 10 ha, 1.800 kg la ha, cu 400 kg mai mult decît aveau planificat. Seceratul grîului l-au făcut imediat ce plantele au dat în pîrgă, iar acum treierișul e în toi.

E zor mare în gospodăria colectivă din Tiamare. Dar aceasta nu-i împiedică pe colectiviști de a desfășura o vie muncă de lămurire în rîndul țăranilor muncitori cu gospodării individuale, pentru a-i convinge să vină alături de ei. Duminica trecută, ei au organizat, la căminul cultural, o consfătuire cu țăranii muncitori din satele Doanca Mare, Ordoreanca și Potlogeni. In cuvîntul lor, colectiviștii Gheorghe Stanciu și Victoria Cioaca le-au vorbit celor prezenți despre felul în care au lucrat membrii gospodăriei colective pentru a smulge pămîntului recolte cît mai bogate.

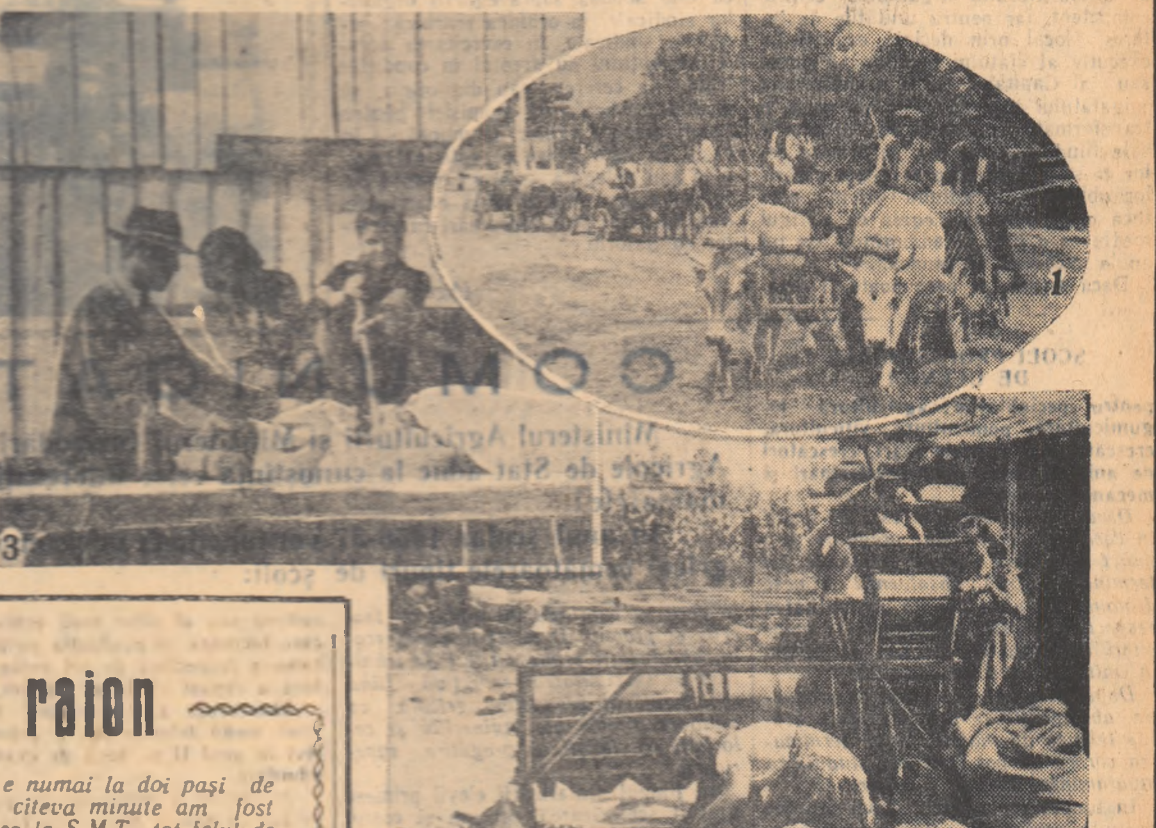
O vie activitate pe tărîmul popularizării recoltelor bogate obținute de gospodăriile colective din Izbiceni și Tiamare desfășoară și agitatorii. Discutînd cu fiecare țăran muncitor în parte, agitatorii îi lămuresc o serie de probleme în legătură cu viața și munca în gospodăria colectivă, îi vorbesc despre recoltele dobîndite de colectiviști în comparație cu cele obținute în sectorul individual, căutînd să-l convingă, pe bază de fapte, că locul fiecărui țăran muncitor este în marea gospodărie agricolă socialistă.

Organizarea de vizite ale țăranilor muncitori la gospodăriile agricole colective, de întîlniri între colectiviști și țărani individuali, munca de lămurire dusă de către agitatori, s-au dovedit, fără îndoială, mijloace eficace de atragere a țăranilor muncitori spre gospodăria colectivă, de popularizare a succeselor sectorului socialist cooperatist.

Perioada muncilor de vară oferă o mulțime de exemple concrete pentru a putea populariza larg succesele mari obținute de unitățile agricole cooperatiste. Important este să știm să folosim cît mai bine aceste exemple pentru a convinge un număr cît mai mare de țărani muncitori să pășească pe calea agriculturii socialiste.

IDA LAZĂR

Predarea cotelor—o îndatorire patriotică

1. — Un șir lung de care încărcate din plin. Sînt ale țăranilor muncitori întovărășiți din comuna Gostavăț, regiunea Pitești, care-și predau cotele la baza de recepție Drăgănești-Olt.

2. — La baza de recepție din Drăgănești-Olt, țăranul muncitor Jean Zisu din comuna Gostavăț triorează grîul înainte de a-l preda.

3. — Controlul semințelor la baza din Drăgănești-Olt: laboranta Angela Bălășoiu execută sondajul grăunțelor predate de țăranul muncitor Florea Ene din comuna Drăgănești-Olt.

(Foto D. CONSTANTINESCU)

Din însemnările lui Ion Drumețu

In așteptarea ordinelor de la raion

De astă-dată „lugu" — că așa îi mai spun oamenii de prin părțile locului la tren — mă duse pe meleaguri unde nu mai fusesem pînă acum, tocmai la Orăștie. Acolo, unde Mureșul, după ce s-a împreunat cu Tîrnava, își poartă apele spumoase în jos, către Lipova și Arad. Faine locuri, îmi spuneam. Mîndre-s lanurile de porumb care au crescut în unele locuri mai înalte decît un stat de om. După cîte am putut vedea — că atunci, la 20 iulie, erau aproape pe terminate cu secerișul — tot așa de minunat a fost și grîul. In locul holdelor aurii se înșirau rînduri dese de clăi, belșugul de pîine din acest an al gospodăriilor de pe aci.

— Harnici oameni! Ați și gătat cu recoltatul, îi zisei unui țăran mustăcios, încins peste mijloc cu un chimir înflorat lat de trei palme, ce stătea pe bancă în tren, alături de mine și pufăia dintr-o țigară...

— Sînt harnici, nu-i vorbă... Da' ce folos că nu se pot bucura mai de grabă de pîine nouă, îmi dădu răspuns tovarășul de drumeție.

— Cum asta, îl întrebai curios?

— Cum? Păi, văzut-ai dumneata pe unde ai trecut vreo batoză pe arie, care să facă să duduie pămîntul sub ea? Văzut-ai măcar vreo arie?

— Cum nu? La Pricaz, la Turdaș și încă în vreo două sate...

— Aha!... Păi acolo îs colective. Aceia, da. Ei treieră de mama focului. Ba, după cîte am citit în „foaia" regiunii, colectiviștii din Pricaz au și predat cotele. Da' ia întreabă de noi, individualii, ce facem? Stăm, cum stăm colea pe bancă. Așteptăm ordinul de „sus", că așa vor „tovarășii" de la raion. Cică să începem treieratul cînd s-o da dispoziție... „oficială". Da, da, nu te uita așa la mine, că e tocmai cum îți spun. Dacă nu mă crezi du-te numai pe la raion și ai să afli...

...Așa am și făcut.

Iată-mă, vorba ceea, „cu traista în băț" pe ulițele Orăștiei căutînd sfatul popular al raionului. După o vreme găsii „sfatul". Președintele, Dan Ilie, după spusele unora se afla pe „teren". Alții însă ziceau că e la „dentist" — că cică l-ar fi durut măselele. Mult am umblat în ziua aceea după tov. președinte. Nu l-am găsit nici „colo" nici „dincolo". Dacă am văzut că așa stau lucrurile, am plecat spre secția agricolă, care e în altă parte a orașului. Pe drum, nu după mult timp de mers, mă opri sub un pom și-mi răsucii o țigară. Gat eu țigara, și cînd s-o aprind, deodată, de deasupra capului, dinspre un stîlp de telegraf, se aude un hîriit scurt, apoi o voce limpede de femeie care spunea:

— Aici stația de radioficare Orăștie. Aducem la cunoștința producătorilor agricoli din orașul nostru că în urma hotărîrii sfatului popular al raionului, începînd cu data de 23 iulie se deschide „oficial" campania de treieriș... Așadar, producătorii agricoli pot începe transportul păioaselor la cele trei arii. Acestea în cel mult două zile vor fi complet amenajate... Și acum, se mai auzi glasul din pîlnie, în cinstea acestui eveniment, transmitem o hațegană, o învîrtită, și o bătută pe loc...

— La secția agricolă l-am găsit pe tov. ing. Ion Samoilescu, șeful secției. Tocmai se pregătea să plece și el pe teren. Am aflat de la dînsul că în raionul Orăștie secerișul orzului și al grîului începuse încă la 5 iulie. Pînă în momentul acela era secerată aproape 70 la sută din recoltă.

— Dar cu ariile de treieriș? m-am ținut eu scai de tov. șef al secției.

— Treierișul... A, da... păi la 23 iulie îl începem oficial. Așa a hotărît comitetul executiv al raionului, așa facem...

Ce să fac acum? m-am întrebat eu. Să aștept ziua de 23 iulie? Nu cumva totuși mecanizatorii or fi luat „taurul de coarne" și-or fi început ei, pe vreundeva treierișul fără să mai aștepte deschiderea oficială a campaniei? Ia să trec și pe la S.M.T. Orăștie, îmi zisei, că doară e numai la doi pași de secția agricolă. In cîteva minute am fost acolo. In curte, de, ca la S.M.T., tot felul de mașini agricole... iar printre ele și... 4 batoze stricate în jurul cărora se învîrteau niște mecanici... Acestea, după cîte-mi spuse directorul S.M.T.-ului, au fost primite cu două săptămîni în urmă de la S.M.T. Pantelimon, regiunea Constanța. Alte trei batoze ale S.M.T.-ului, tot stricate, așteptau deasemenea să fie reparate.

...Și deoarece călătorului îi șade bine cu drumul n-am zăbovit prea mult la S.M.T.-ul ăsta unde batozele celea prea se uitau furioase, și am plecat înspre comunele Pricaz, Folt și altele.

Peste tot am întîlnit oameni bucuroși că au terminat de secerat, dar în același timp și „cătrăniți" că nu pot începe treierișul. Li se spusese că nu pot porni la lucru decît cu „ordin oficial". Barem, în comuna Folt unde se află trei arii, batozele erau încă în curțile proprietarului.

...Rău mi-a părut că la plecarea din raionul Orăștie n-am putut trece și pe la centrul regiunii, pe la Hunedoara, ca să povestesc și tovarășilor de acolo tărășenia cu începerea „oficială" a treierișului în raionul Orăștie și despre batozele S.M.T.-ului care încă stau stricate.

Dar mi-am spus că nu se poate ca tovarășii care au răspundere atît de mare ca cei de la regiune să nu știe ce se întîmplă în fiecare raion. Mai ales cînd e vorba de o sarcină atît de importantă și de urgentă, ca treierișul. Așa că, m-am grăbit spre casă, ca să scriu acest răvaș. Și acum aștept și de la tovarășii din Orăștie și de la cei din Hunedoara să ne scrie, de ce au oprit oamenii să treiere timp de vreo două săptămîni și mai ales ce fac acum ca să cîștige timpul pierdut?

pentru conformitate,
GH. BACIU

Buletin Meteorologic

pentru zilele de 1, 2 și 3 august

Vremea se menține călduroasă, cu cerul mai mult senin. Innourări de scurtă durată și averse de ploaie însoțite de descărcări electrice se vor produce în nordul țării. Vînt slab pînă la potrivit în nordul țării din sectorul vestic iar în restul țării cald. Temperatura aerului va scădea ușor, în nordul Ardealului, iar în celelalte regiuni va rămîne ridicată. Minimele vor oscila între 12 grade și 23 grade, iar maximele între 26 grade—36 grade.

Solul va fi uscat la suprafață, iar temperatura lui la ora 8 dimineața, în stratul arabil, va fi cuprinsă între 20 de grade și 26 grade.

Imbunătățirea unor dispoziții din Codul Muncii

• Prelungirea concediului de naștere • Avantaje materiale acordate angajaților transferați, mutați sau detașați în altă localitate • Cine rezolvă litigiile de muncă

Printr-un Decret recent al Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R. s-au adus importante îmbunătățiri unor dispoziții din Codul Muncii.

In baza noului Decret sînt sporite în același timp numărul zilelor de concediu de maternitate. Femeile gravide au dreptul la un concediu de 52 de zile înainte de naștere și de 60 de zile după naștere.

In legătură cu trecerea angajaților în alt loc de muncă, se precizează că ei pot fi transferați, în interesul serviciului sau al producției, la altă unitate sau pot fi mutați împreună cu unitatea, numai în cazul în care își dau consimțămîntul pentru transferare sau mutare. Angajaților transferați sau mutați împreună cu unitatea în altă localitate, în condițiile de mai sus, li se acordă o serie de avantaje care le asigură posibilitatea materială pentru trecerea lor în alt loc de muncă. Ei au dreptul de a primi prin unitatea de la care pleacă: costul transportului pentru ei, membrii familiei lor, precum și pentru gospodărie, diurna de deplasare pe durata călătoriei; o indemnizație egală cu cîștigul mediu pe o lună; o indemnizație egală cu o pătrime din cîștigul mediu lunar, pentru fiecare membru de familie care se deplasează; un concediu plătit de 5 zile, în vederea mutării familiei și a gospodăriei. In toate cazurile de transferare în altă localitate, transferarea se va putea face numai cu asigurarea suprafeței locative corespunzătoare.

Ca și pînă în prezent, Decretul prevede posibilitatea delegării angajatului pe cel mult 60 de zile pentru a îndeplini anumite lucrări ale unității în afara locului său de muncă obișnuit, cum și posibilitatea detașării sale la o altă unitate pe cel mult 6 luni, atunci cînd interesele serviciului cer aceasta. Munca nou încredințată prin delegație sau detașare trebuie să corespundă felului muncii anterior prestată de angajat. Pe durata delegării sau detașării, angajatul își păstrează funcția și salariul avute anterior detașării sau delegării. Cînd detașarea se face la o muncă căreia îi corespunde un salariu mai mare, angajatul are dreptul la acest salariu.

In funcția angajatului delegat sau detașat, nu poate fi nimeni angajat decît temporar. Suprafața locativă a angajatului delegat sau detașat în altă localitate se păstrează la dispoziția acestuia pe tot timpul delegării sau al detașării.

Angajatul delegat sau detașat în altă localitate are dreptul la restituirea cheltuielilor de transport și de cazare, precum și la plata unei indemnizații în condițiile ce se stabilesc prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri.

Pentru necesități speciale ale construcției socialiste, anumite categorii de angajați calificați, ce se vor determina prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri, pot fi detașați pe un termen de cel mult 1 an și 6 luni în altă unitate. Această detașare nu se poate face decît prin ordinul ministrului sau al conducătorului organului central competent, iar pentru unitățile de interes local prin decizia comitetului executiv al sfatului popular regional sau al Capitalei. Cu consimțămîntul angajatului această detașare poate fi transformată în transferare, drepturile sale fiind în acest caz superioare celor ce se plătesc cu ocazia transferărilor obișnuite, acordîndu-i-se în plus încă o indemnizație egală cu cîștigul mediu pe o lună și adăugîndu-i-se un an la vechimea în muncă.

Dacă angajatul care poate fi detașat în aceste condiții consimte de la început să fie transferat, i se vor acorda și alte drepturi în afară de cele arătate.

In modificarea făcută se prevede că angajații care au fost detașați pe duratele maxime arătate nu vor putea să mai fie din nou detașați fără consimțămîntul lor, decît după trecerea unor anumite intervale de timp de 1 an și respectiv 3 ani.

Refuzul nejustificat de a executa delegarea sau detașarea legal ordonată constituie o abatere disciplinară ce poate fi sancționată și cu desfacerea contractului de muncă.

In legătură cu încetarea contractului de muncă, Decretul cuprinde de asemenea unele dispozițiuni prevăzînd, între altele, posibilitatea pentru angajat de a obține desfacerea contractului de muncă la cererea sa cu un preaviz de 12 zile lucrătoare. Decretul precizează în același timp cazurile limitativ determinate în care contractul de muncă poate fi desfăcut de către cel care angajează. Impotriva desfacerii contractului de muncă, angajații din sectorul socialist pot face plîngeri la comisia pentru soluționarea litigiilor de muncă, iar angajații din sectorul particular la tribunalul popular. In toate cazurile, dovada temeiniciei și legalității desfacerii contractului de muncă este în sarcina aceluia care angajează.

In ce privește răspunderea materială a angajatului, decretul modificat precizează că acesta nu răspunde decît pentru daunele directe aduse unității în care lucrează, din vina sa și în legătură cu munca sa. Cu excepția situațiilor limitativ prevăzute de Decret — ca în cazul în care paguba a fost pricinuită printr-un fapt cu caracter infracțional sau dacă angajatul este gestionar, casier sau încasator — în care răspunderea este integrală, în celelalte situațiuni despăgubirea nu poate fi mai mare decît cuantumul pe ultimele 3 luni al salariului tarifar net al angajatului.

Potrivit Decretului, dispoziția de reținere a despăgubirilor, dispoziție motivată, se dă de către acela care angajează și ea devine executorie într-un anumit termen, dacă angajatul căruia i-a fost comunicată nu a contestat-o. In acest din urmă caz, în ipoteza în care administrația nu anulează sau modifică dispoziția de reținere, despăgubirile nu pot fi puse în sarcina angajatului, decît în urma hotărîrii comisiei de litigii sau, după distincțiunile făcute de lege, a tribunalului căruia administrația urmează a li se adresa în acest scop.

In ce privește rezolvarea litigiilor de muncă, Decretul precizează cazurile în care competența de rezolvare a acestora aparține comisiilor pentru soluționarea litigiilor de muncă, instanțelor judecătorești sau organelor administrative. Printre dispozițiunile ce reglementează această materie — dispozițiuni ce vor intra în vigoare la 1 ianuarie 1957 — este și aceea potrivit căreia activitatea comisiilor pentru soluționarea litigiilor de muncă este supusă supravegherii organelor sindicale, în ordinea ierarhică; organele sindicale, în exercitarea acestei atribuțiuni au dreptul în condițiile legii, la cerere, sau din oficiu, să desființeze hotărîrea comisiei pentru soluționarea litigiilor de muncă — în cazul în care aceasta este netemeinică sau nelegală — și să trimită comisiei cauza spre o nouă examinare, dînd în acest sens îndrumări cu caracter obligatoriu.

(Agerpres)

ACTUALITĂȚI DIN AGRICULTURA R. CEHOSLOVACE

Recoltarea cerealelor păioase și a fînurilor

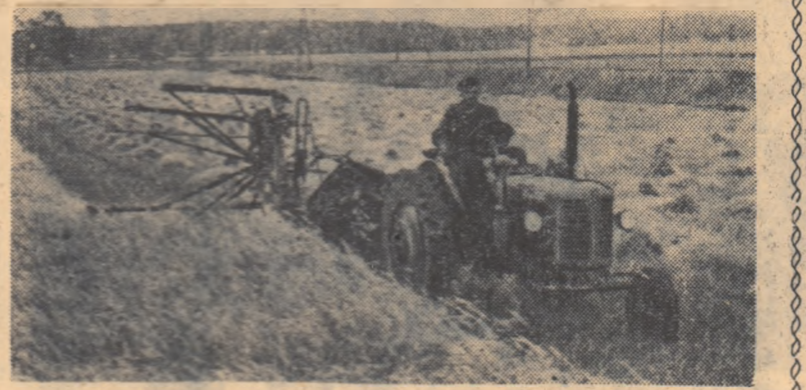
Aproape în toate regiunile Republicii Cehoslovace, recoltarea cerealelor păioase este în toi.

Strînsul recoltei a început mai întîi în sud-estul țării (în Slovacia), unde, datorită condițiilor prielnice de climă, cerealele au ajuns mai repede la coacere. Către regiunile din Slovacia au fost trimise — pentru a se asigura strîngerea rapidă a recoltei — numeroase combine, secerători-legători și alte mașini agricole ale S.M.T.-urilor din nordul și vestul țării.

Rodul culturilor de păioase în Slovacia ca și în alte regiuni ale țării se vădește a fi deosebit de bogat în acest an. In multe gospodării de stat și cooperative agricole de producție din Slovacia, recolta medie evaluată este de peste 3.500 kg orz de toamnă, 2.000 kg rapiță, 2.600 kg grîu la hectar. Pentru a nu se pierde nici un bob din rodul prețios al holdelor, mecanizatorii folosesc pe scară largă metodele înaintate de organizare a muncii și exploatare rațională a mașinilor cum sînt: lucrul cu două schimburi, descărcarea din mers a buncărului combinei, metoda graficului orar și altele.

Paralel cu seceratul și treieratul culturilor de cereale păioase, se desfășoară intens și lucrările de recoltare a fînurilor. Efectuarea în bune condiții a acestor lucrări este înlesnită de faptul că în multe locuri din țară se folosesc pentru strînsul recoltei de plante furajere mașini complexe de mare productivitate.

In fotografiile alăturate pot fi văzute cîteva aspecte din lucrările ce se desfășoară în aceste zile pe ogoarele Republicii Cehoslovace.

Orzul cultivat pe întinsele tarlale ale cooperativei agricole din Bohaté, regiunea Hurbanovo, este recoltat cu ajutorul mașinilor S.M.T.-ului din Hurbanovo. In clișeu: tractoristul Mikulas Lagin, unul din cei mai buni mecanizatori ai acestei stațiuni.

Frumos e orzul nostru, pare a spune Jan Soky, președintele cooperativei agricole de producție Nove Zamky II (Slovacia) care, împreună cu brigadierul Alexander Krajcik și cu agronomul cooperativei, Berak, controlează calitatea treierișului.

Metodele agrotehnice de sporire a rodniciei ogoarelor sînt folosite pe scară largă în numeroase gospodării de stat și cooperative agricole din R. Cehoslovacă. In fotografie: tractoristul Keszy Vojtech, de la S.M.T. Dunaj Streda, regiunea Bratislava, executînd cu ajutorul unui plug polibrăzdar arături de vară pe ogoarele cooperativei agricole de producție Vidrany din această regiune. El ară zilnic la adîncimea de 12 cm., 8—10 ha teren.

Mecanizatorii S.M.T.-ului din Chabry, regiunea Mirovice, lucrează cu multă pricepere mașinile moderne.

In clișeu: pe ogoarele cooperativei agricole de producție din Chabry tractoristul Pavel Rehoc de la această stațiune, ajutat de minuitorul de agregat Andrej Hudak recoltînd borceagul destinat însilozării cu ajutorul combinei S.R.Z.-42.

(Foto: B. NAUZA, de la ziarul „Zemedelski noviny" — Praga).

Primele succese ale luptei unite a muncitorilor agricoli din Italia

Dacă anul trecut lupta revendicativă a muncitorilor agricoli din Italia a cunoscut o amploare deosebită, culminînd în luna decembrie într-o grevă generală la care au participat 2 milioane de oameni, anul acesta conflictele de muncă dintre salariații și proprietarii agricoli din Italia au fost și mai puternice. Din ianuarie a.c., cînd a avut loc congresul Federației naționale a salariaților agricoli din Italia și pînă acum, acțiunile muncitorilor agricoli s-au ținut lanț în toată Italia, silind pînă la urmă pe moșieri să bată în retragere.

Acest prim succes al luptei muncitorilor agricoli italieni se datorește mai ales faptului că indiferent de apartenența lor sindicală, credințe religioase și convingeri politice, ei au acționat unit. Revendicările formulate de Federația națională — cea mai puternică organizație sindicală agricolă din Italia — afiliată la Confederația Generală a Muncii, au fost luate drept platformă de luptă comună de către membrii tuturor organizațiilor sindicale agricole. Astfel peste 3 milioane de muncitori agricoli s-au ridicat, strîns uniți, la lupta pentru îmbunătățirea situației lor materiale, pentru efectuarea unei largi reforme agrare.

Cerințele muncitorilor agricoli din Italia sînt legitime, deoarece situația lor materială s-a înrăutățit în ultimul timp simțitor. Este suficient de arătat că majoritatea lor cîștigă mai puțin de 770 de lire pe zi, în timp ce un kilogram de carne costă 1.500 de lire, iar un kilogram de pîine 120 de lire. Pe de altă parte, datorită crizei agrare care ia proporții tot mai mari, un număr crescînd de muncitori agricoli se văd lipsiți chiar și de acest cîștig minim, fiind transformați în șomeri totali sau parțiali.

Deși situația muncitorilor agricoli necesită să fie îmbunătățită de urgență, moșierii s-au opus cu îndîrjire, luni de-a rîndul, să satisfacă revendicările care le-au fost prezentate. Mai mult decît atît: organizația marilor latifundiari — Confederația generală a proprietarilor agricoli — a adoptat hotărîrea să nu ducă nici un fel de tratative cu muncitorii, nevrînd măcar să audă de cererile lor privind majorarea salariilor, sporirea ajutorului familial, reînnoirea contractelor de muncă. Prin atacuri polițienești și arestări, prin încercări de a zădărnici acțiunile muncitorilor cu ajutorul spărgătorilor de grevă au răspuns moșierii la revendicările salariaților agricoli.

Măsurile represive ale proprietarilor agricoli și refuzul lor de a da ascultare cererilor juste ale muncitorilor nu au reușit însă să înfrîngă voința de luptă a acestora. In luna iulie, în mai toate provinciile Italiei, manifestațiile, demonstrațiile și grevele de protest au continuat, devenind din ce în ce mai puternice. Temîndu-se de compromiterea recoltei, numeroși proprietari agricoli au fost nevoiți să satisfacă principalele revendicări ale salariaților lor, încălcînd astfel hotărîrile adoptate de organizația moșierilor. Aceste succese locale au încurajat pe muncitorii agricoli italieni în lupta lor, pe care au continuat-o cu forțe sporite. Pînă la urmă, ei au izbutit să obțină o primă victorie însemnată. La 20 iulie, din inițiativa Ministerului Muncii din Italia, a avut loc o ședință la care au participat reprezentanți ai Confederației generale a proprietarilor agricoli pe de o parte, și ai organizațiilor sindicale de muncitori agricoli și dijmași, afiliate la Confederația Generală a Muncii din Italia, „Confederația Italiană a sindicatelor oamenilor muncii", „Uniunea Italiană a Muncii", pe de altă parte. In cadrul acestei ședințe s-a realizat un acord în problema revendicărilor oamenilor muncii din agricultură. Guvernul și-a luat obligația să elaboreze un proiect de legi privind revendicările care intră în competența sa, iar Confederația generală a proprietarilor agricoli italieni și-a luat obligația să înceapă într-un viitor apropiat tratative cu reprezentanți ai oamenilor muncii în vederea discutării revendicărilor privitoare la salariile și normele de muncă.

Astfel, oamenii muncii din agricultura Italiei au reușit să silească pe moșieri și autorități să nu mai ignoreze cererile lor. Moșierimea se vede nevoită să țină seama de forța unită a celor trei milioane de salariați agricoli și dijmași din Italia.

T. FLORIAN

Egiptul a devenit stăpînul Canalului de Suez

Sînt 6 zile de cînd președintele Egiptului, Nasser, a anunțat naționalizarea companiei internaționale a Canalului de Suez. De atunci enervarea și confuzia au cuprins capitalele Angliei, Franței și Statelor Unite. Aceasta, deoarece cercurile monopoliste și guvernele celor trei mari puteri occidentale și în primul rînd cel englez sînt direct interesate în menținerea Canalului de Suez în mîinile lor. Canalul constituie cea mai scurtă cale dintre Orient și Europa și unește Europa cu Asia și Africa. Pînă la naționalizare, canalul era o afacere extrem de rentabilă pentru acționarii săi. Aproximativ 35 milioane lire sterline anual realiza societatea Canalului de Suez, al cărei acționar principal era Anglia.

Iată de ce vestea naționalizării societății Canalului de Suez a indispus atît de mult cercurile economice și diplomatice din Occident. Egiptul care a devenit stăpînul Canalului de Suez a respins însă toate protestele și încercările de intimidare ale puterilor occidentale. Poporul egiptean a sărbătorit cu entuziasm trecerea canalului în stăpînirea sa. Țările arabe și-au exprimat de asemenea satisfacția în legătură cu hotărîrea adoptată de guvernul egiptean.

Majoritatea comentatorilor de presă din Occident calificä măsura luată de Egipt drept un răspuns la refuzul S.U.A. și Angliei de a finanța construcția barajului de la Assuan. In cuvîntarea rostită la 26 iulie președintele Nasser a arătat că puterile occidentale nu au vrut să acorde Egiptului ajutor economic deoarece guvernul de la Cairo nu a acceptat condițiile înrobitoare cerute de anglo-americani. Păstrîndu-și independența, guvernul egiptean a naționalizat Canalul de Suez, considerînd că în felul acesta va realiza fondurile necesare în vederea construirii barajului de la Assuan, fără nici un ajutor din afară.

COMUNICAT

Ministerul Agriculturii și Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat aduc la cunoștința celor interesați următoarele:

In anul școlar 1956-57 vor funcționa în sistemul agricol următoarele tipuri de școli:

ȘCOLI PROFESIONALE DE UCENICI

pentru specialitățile: agricultură, legumicultură, pomicultură, viticultură, crescători de animale mari, crescători de animale mici, agenți veterinari și mecanici agricoli.

Durata de școlarizare este de 3 ani în care timp elevii sînt pregătiți din punct de vedere teoretic și practic. La terminarea școlii, absolvenții primesc diploma de absolvire în specialitatea respectivă și sînt încadrați ca muncitori calificați sau ca șefi de echipă în unitățile agricole socialiste.

După un stagiu de 2 ani în producție, absolvenții se pot înscrie în școlile tehnice de maiștri, după terminarea cărora își pot continua studiile în învățămîntul agricol superior.

In timpul școlarizării, elevii primesc gratuit: școlarizare (inclusiv manuale și rechizite școlare), cazare, hrană, haine de vară și de iarnă (inclusiv încălțăminte), articole de igienă, lingerie de corp și de pat precum și costul transportului în vacanțe și practică. De asemenea mai primesc și o cotă din valoarea muncii realizate în practica de producție.

ȘCOLI TEHNICE DE MAISTRI

pentru specialitățile: agricultură, legumicultură, pomicultură, viticultură, zootehnie, veterinară și mecanizarea agriculturii.

Durata de școlarizare este de 3 ani perioadă în care se desfășoară învățămîntul teoretic și cel practic. După terminarea școlii, absolvenții primesc titlul de maistru în specialitatea respectivă, fiind repartizați în producție în calitate de conducători și organizatori ai producției agricole.

Absolvenții își pot continua studiile în învățămîntul agricol superior.

In timpul școlarizării elevii primesc gratuit școlarizarea și cazarea în internatul școlii, masa la cantină contra cost, costul integral al transportului în vacanțe și practică, precum și salariul de ajutor de maistru de 550 lei lunar.

ȘCOLI TEHNICE PENTRU PERSONAL TEHNIC

cu specializarea în topografie, hidroameliorații și contabilitate agricolă.

Durata de școlarizare este de 2 ani în care se cuprinde învățămîntul teoretic și practic. După terminarea școlii, absolvenții primesc titlul de tehnician în specialitatea respectivă, fiind repartizați în producția agricolă ca ajutoare directe ale inginerilor și celorlalți specialiști cu pregătire superioară.

In timpul școlarizării elevii primesc gratuit școlarizarea, precum și costul transportului la practică. Elevii pot primi burse de stat de 230 lei lunar în condițiile stabilite prin H.C.M. nr. 1868/954 ca și elevii de la școlile medii de cultură generală (licee). Elevii care au domiciliul în altă localitate primesc cazare și hrană contra cost.

INSCRIERILE ȘI EXAMENELE DE ADMITERE

IN ȘCOLILE PROFESIONALE

se primesc absolvenți a 7 clase elementare, în vîrstă de 14—18 ani (băieți și fete), pe bază de concurs.

Inscrierile se fac la sediul fiecărei școli pînă la 24 august pe baza unei cereri însoțită de următoarele acte: certificat de naștere, certificat de absolvire a 7 clase elementare, certificat de sănătate, eliberat de dispensar sau policlinică, declarație tip de averea părinților sau susținătorilor legali.

Examenul de admitere va avea loc între 25—31 august și va consta din următoarele probe: limba romînă (scris și oral), științe naturale — botanica și zoologia (oral) pentru toate specialitățile în afară de mecanici agricoli, la care în locul probei de științe naturale se dă o probă la matematică (scris și oral).

La școlile cu altă limbă de predare decît cea romînă, examinarea se va face în limba maternă și în plus se va da o probă scrisă la limba romînă.

Examenul de admitere se dă din materia prevăzută în programele școlare ale claselor a V-a, a VI-a și a VII-a ale școlilor elementare de 7 ani.

IN ȘCOLILE TEHNICE DE MAISTRI

se primesc absolvenți (băieți și fete) ai școlilor profesionale, absolvenți ai școlilor inferioare și practice de agricultură sau ai altor școli echivalente, care lucrează în producția agricolă în ramura respectivă de cel puțin 2 ani, fără a depăși vîrsta de 35 ani.

Absolvenții a 3 clase ai fostelor școli medii tehnice pot fi primiți direct în anul II pe bază de examen de admitere.

Inscrierile la examenul de admitere se fac la școlile respective (la sediul fiecăreia) pînă la data de 10 august, pe baza unei cereri însoțită de următoarele acte: certificat de naștere, certificat de studii, certificat de sănătate eliberat de dispensar sau policlinică, declarație tip de starea materială, adeverință de practică în meserie, eliberată de întreprinderea sau instituția unde lucrează concurentul, recomandarea întreprinderii sau instituției unde lucrează și dovadă de situația militară.

Examenul de admitere va avea loc între 13—23 august și va consta din următoarele probe:

PENTRU ȘCOLILE TEHNICE DE MAISTRI AGRICULTORI: matematica (scris și oral), agricultura generală (oral), mașini și unelte agricole (oral), fitotehnia și protecția plantelor (scris și oral).

PENTRU ȘCOLILE TEHNICE DE MAISTRI LEGUMICULTORI: matematica (scris și oral), agricultura generală (oral), păstrarea și prelucrarea fructelor (oral), legumicultura (scris și oral).

PENTRU ȘCOLILE TEHNICE DE MAISTRI POMICULTORI: matematica (scris și oral), agricultura generală (oral), pomologia (oral), pomicultura și mașini și unelte pomicole (scris și oral).

PENTRU ȘCOLILE TEHNICE DE MAISTRI VITICULTORI: matematica (scris și oral), agricultura generală (oral), vinificația (oral), viticultura (scris și oral).

PENTRU ȘCOLILE TEHNICE DE MAISTRI ZOOTEHNIȘTI: matematica (scris și oral), patologia și zooigiena (oral), zootehnia (scris și oral).

PENTRU ȘCOLILE TEHNICE DE MAISTRI VETERINARI: matematica (scris și oral), boli interne și parazitare (oral), chirurgia și obstetrica (oral), epizootologia și controlul alimentelor (scris și oral).

PENTRU ȘCOLILE TEHNICE DE MAISTRI MECANIZATORI AGRICOLI: matematica (scris și oral), tractoare (oral), mașini agricole (oral), exploatarea parcului de mașini și tractoare (scris și oral), desen tehnic (lucrare grafică și citirea desenelor).

La școlile cu altă limbă de predare decît cea romînă, examinarea se va face în limba maternă.

Examenul de admitere se dă din materia prevăzută în programele școlilor profesionale respective.

IN ȘCOLILE TEHNICE PENTRU PERSONAL TEHNIC

se primesc absolvenți ai școlilor medii de 10 ani având examenul de maturitate și în vîrstă de 17—25 ani.

Primirea elevilor în aceste școli se face fără examen de admitere în urma viziței medicale care condiționează admiterea în școală, în limita sarcinilor de școlarizare și în ordinea mediilor obținute la examenul de maturitate.

Inscrierile la școlile tehnice se fac pînă la 12 septembrie 1956 la sediul fiecărei școli, în baza unei cereri însoțită de următoarele acte: certificat de naștere, diploma de maturitate, certificat de sănătate eliberat de dispensar sau policlinică, declarație tip de starea materială, dovadă de situația militară.

Inceputul anului școlar va avea loc la 1 sept. 1956 pentru școlile profesionale și tehnice de maiștri și la 15 septembrie 1956 pentru școlile tehnice.

Ministerul Agriculturii și Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat au școli profesionale și școli tehnice de maiștri în toate regiunile din țară, iar școli tehnice pentru personal tehnic în localitățile: Sibiu, București și Brăila pentru topografie, Lipova (regiunea Timișoara) și Brăila pentru hidroameliorații și în localitățile Blaj (regiunea Stalin), Lugoj, Tr. Măgurele, regiunea București, Calafat (regiunea Craiova) și Odorhei (Regiunea Autonomă Maghiară) pentru contabilitate agricolă.

Orice informații suplimentare se pot primi de la Serv. regionale de învățămînt agricol și de la școlile agricole respective.

Consfătuirea lucrătorilor din agricultura Kazahstanului

ALMA-ATA 28 (Agerpres). — TASS

La 27 iulie s-a deschis la Alma-Ata consfătuirea republicană a lucrătorilor din agricultură la care participă reprezentanți din toate cele 16 regiuni ale Kazahstanului — fruntași ai producției socialiste, directori de S.M.T.-uri și sovhozuri, mecanizatori, activiști de partid și sovietici, specialiști și oameni de știință. La lucrările consfătuirii iau parte N.S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., N. I. Beliaev, secretar al Comitetului Central al P.C.U.S., V.V. Mațkevici, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministrul Agriculturii al U.R.S.S., precum și miniștrii I. A. Benediktov, L.R. Kornieț și G.S. Hlamov.

Pe ordinea de zi a consfătuirii, care a fost deschisă de N.I. Jurin, secretar al C.C. al P.C. din Kazahstan, figurează problema privind sarcinile colhozurilor, S.M.T.-urilor, sovhozurilor și organizațiilor de colectare din republică în ceea ce privește recoltarea și colectarea produselor agricole.

Situația grea a agriculturii Germaniei occidentale

Ziarele vest-germane acordă în ultimul timp o atenție deosebită situației agriculturii din republica federală.

„Ar fi o dovadă de superficialitate și ușurință din partea noastră dacă am bagateliza posibilitatea unei crize în agricultura noastră și consecințele economice, politice și sociale pe care ea le-ar avea", scrie ziarul „Handelsblatt".

Simptomele de criză la care se referă ziarul mai sus menționat sînt oglindite în datele publicate de însăși presa burgheză vest-germană.

Astfel ziarele au publicat recent raportul Băncii agricole care arăta că deși 23,1 la sută din populația vest-germană este ocupată în agricultură, partea din venitul național care revine agriculturii nu reprezintă decît 12,5 la sută. Această cifră care se referă la agricultura vest-germană în general și include deci și pe marii proprietari de pămînt, nu oglindește decît în foarte mică măsură adevărata mizerie a maselor țărănești. In Germania occidentală nu a fost efectuată nici un fel de reformă agrară. Numărul marilor moșieri care posedă peste 100 ha. se ridică la 14.414. Pămînturile aparținînd acestor mari moșieri se întind pe o suprafață de 6,1 milioane ha. In Bavaria, de pildă, 200.000 mici gospodării țărănești posedă 495.000 hectare în timp ce 3.000 mari proprietari de pămînt posedă 1.600.000 hectare de pămînt, adică 25 la sută din întregul pămînt arabil al Bavariei.

Gospodăriile țărănești mici și mijlocii trebuie să plătească impozite uriașe. Din cauza impozitelor uriașe datoriile contractate de gospodăriile mici și mijlocii cresc în fiecare an. Ziarul „Bauer und Gärtner" care apare la Hamburg scrie că în cursul anului trecut datoriile țăranilor vest-germani au crescut cu 590 milioane mărci, adică cu 14 la sută, ajungînd la peste 5.000.000.000 mărci. Ziarul caracterizează această situație în felul următor: „Creșterea rapidă a datoriilor țăranilor constituie un simptom al unei crize grave. Uriașele datorii ale țăranilor sînt semnul unei primejdii care ar trebui să ne îngrijoreze pe toți".

Una din cauzele principale ale mizeriei mereu crescînde ale țăranilor din Germania occidentală este politica de reînarmare dusă de guvern. Pentru a putea finanța uriașele cheltuieli de reînarmare, guvernul are nevoie de impozite mari pe care le plătesc masele muncitoare vest-germane de la orașe și sate. De asemenea, în cadrul politicii de remilitarizare se efectuează mari rechiziționări și confiscări de pămînturi arabile ceea ce provoacă de asemenea pagube însemnate agriculturii și situației materiale a țăranilor. „Lupta împotriva confiscărilor de pămînt în scopuri militare a devenit azi cauza întregii țărănimi vest-germane", sublinia ziarul „Hamburger Volksecho" cu prilejul unor mari demonstrații împotriva remilitarizării, care au avut loc în localitățile rurale din landul Hessen și din landul Renania de Nord Westfalia.

O altă cauză a grelei situații în care se află agricultura vest-germană este politica comercială contrară intereselor poporului dusă de guvern.

Ziarul „Bonner Rundschau" scrie în legătură cu aceasta că la baza crizei din agricultura vest-germană se află într-o măsură extrem de mare pe de o parte dumpingul provocat pe piața vest-germană de exportatorii de fructe din Statele Unite și pe de altă parte limitarea schimburilor comerciale cu Republica Democrată Germană și cu țările din răsărit.

„Portocalele și celelalte fructe importate din California alungă de pe piață prunele, merele și perele germane, scrie ziarul. Pomicultorii își privesc recolta pe care nu o pot vinde și se întreabă: „De ce să ne mai ostenim degeaba?"

Ziarul subliniază că s-ar fi putut evita distrugerea fără rost a sute de mii de arbori fructiferi dacă s-ar fi reluat legăturile comerciale normale cu R.D. Germană. „Regiunile răsăritene ale țării noastre, scrie ziarul, au fost din totdeauna principalii consumatori ai fructelor din livezile Rinului".

Ziarul scrie în încheiere că trebuia făcut tot posibilul pentru a salva de la pieire pomicultura vest-germană, normalizînd relațiile comerciale cu R.D. Germană. „Uriașele grămezi de fructe nevîndute din livezile de pe malurile Rinului se ridică amenințător spre cer și par a ne spune: „Așa nu mai merge. Căutați o cale de ieșire. Nu sînteți destul de bogați pentru a putea distruge fără urmări 450.000 pomi roditori".

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10, 7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".